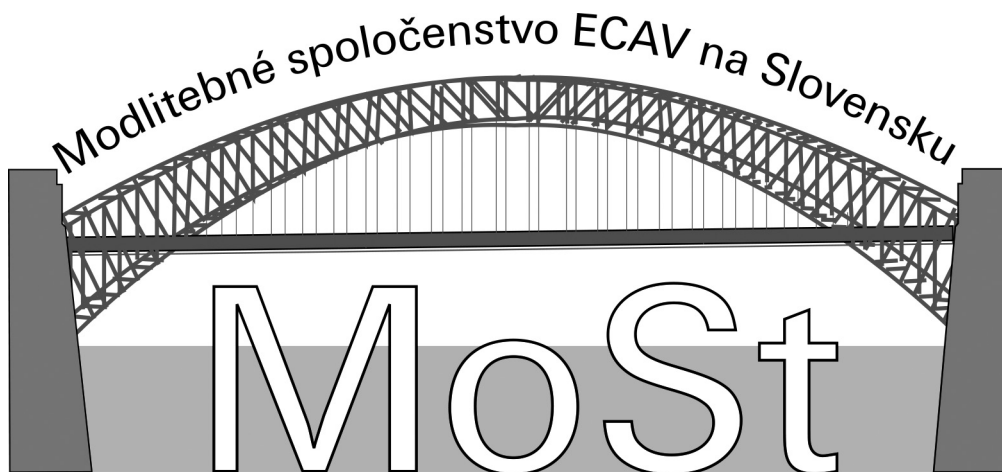

1/2021

Len zrakom viery

*Len zrakom viery vidím Pána,
len duša čuje Jeho hlas,
keď v Slove sa jej prihovára,
to posvätenia padá dážď.*

*Na cestách žitia mnoho zvodov,
by nedosiahla duša cieľ,
iba štít viery kladie odpor,
a dáva silu kráčať vpred.*

*Na krídlach viery duša vzlieta,
až tam kde tróni Spasiteľ,
kde nedolieha už hluk sveta,
kde hudba rajska iba znie.*

*Len úzka cesta vedie k spáse,
šťastný kto na ňu vykročí,
až slnko žitia mu raz zhasne,
smie vkročiť v ríšu večnosti.*

*Aj keď by cesta trnám viedla,
hrozilo duši zranenie,
Boh neopustí Svoje dieťa,
vierou ho domov dovedie.*

Alžbeta Ondusková

PRE SOBOTNÉ VEČERY

2.1.

Ako sa rodia svedkovia Pána Ježiša

2 Peter 1,15-16

Pousilujem sa však, aby ste sa rozpomínali na tieto veci vždy, aj po mojom odchode. Veď sme nasledovali vymyslené báje, keď sme vás oboznamovali s mocou a príchodom nášho Pána Ježiša Krista, ale boli sme očitými svedkami Jeho velebnosti (2 Peter 1,15-16).

„Moja sila a pieseň je Hospodín, On sa mi stal záchranou!“ (Ž 118,14).

(N – novinár; B.d. – Božie dieťa)

N: Počul som o vás, že často hovoríte o tom, aký ste šťastný, lebo vás Boh zachránil. Pripadá mi to nezmyselné!

B.d.: Áno, z Božej milosti smiem svedčiť hynúcim, aby aj oni poznali lásku Božiu.

N: Tak zvláštne hovoríte! O vašej záchrane, o hynúcich ľuďoch. Či aj ja k nim patrím? Ak áno, tak necítim, že by som hynul.

B.d.: Mnohí vo svete nevedia, že hynú.

N: Veď vy sa vyvyšujete? Vy ste snáď lepší? Alebo máte u Boha protekciu?

B.d.: Och, kdeže! Úprimne ma trápili moje hriechy, ubližoval som mnohým, i svojim najbližším, porušoval Božie prikázania. Bolelo ma to. Tú vinu v srdci som už nedokázal niesť. Klákol som na kolená a volal k Bohu, aby mi odpustil, aby ma zachránil, veď iste Jeho syn umrel i za mňa na kríži.

N: (posmešne) Fíha a čo sa stalo? Či vám narástla svätožiara?!

B.d.: (radostne) Pán novinár, stalo sa oveľa viac! Odrazu zo mňa spadla ťarcha vín a srdce sa mi takou radosťou rozospievalo, že som plakal od šťastia ako malé dieťa. Veď Boh moje hriechy zahodil do najhlbšieho mora a rozospieval moje smutné srdce! Vyhnal z môjho života depresie, strach, neistotu a naplnil ma radosťou, nádejou, istotou a pokojom...

N: (vykrikuje) Ale veď i ja chodím do kostola, i ja som celkom veriaci, a predsa to, o čom hovoríte, nepoznám a už vôbec si neviem predstaviť, že by som tak ako vy každému hovoril o Ježišovi, o záchrane...!

B.d.: Svedčiť o láske Božej hynúcej duši je milosť Božia a môže tak konať len ten, kto svoje srdce v úprimnej lútosti z hriechov Bohu odovzdal, aby ho On očistil od všetkých vín. Len potom sa dejú veci úžasné, veď Boh si urobil v mojom srdci chrám a do úst mi vložil novú pieseň, chválospev môjmu Bohu! (Ž 40,4).

N: Och, veď ja sa už dávno cítim úbohý, bitý mojimi hriechmi, bez štipky radosti! Povedzte, čo mám robiť?

B.d.: Naozaj chcete mať ten dar ceny nesmiernej, záchranu v Ježišovi?

N: Áno, srdce mi túžbou horí.

B.d.: Opakujte za mnou túto modlitbu, úprimne a vrúcne: *Bože veľký a svätý, som hriešnik. Prosím o milosť. Verím, že Pán Ježiš umrel i za mňa. Odpusť mi moje hriechy, moju svojvôľu a prijmi ma za Svoje dieťa. Túžim Ťa milovať z celej mysle, sily, srdca. Túžim Ti patriť na večné veky a žiť podľa Tvojho Slova, podľa Tvojej vôle svätej. Ďakujem, verím, že si vypočul moju prosbu, amen.*

Novinár odchádzal ľahký ako pierko. Batoh hriechov bol preč. Dostal nové srdce, ktoré miluje Boha. Čaká ho veľa radostí i zlyhaní, objavovania pokladov v Božom slove. Bude prechádzať kvitnúcimi lúkami i púšťami bez vody, ale už nikdy nebude sám a vždy bude vedieť, že je Božie dieťa, že ide domov, k svojmu Oteckovi. Či môže mlčať? Nie, nesmie! Všetci musia vedieť, kde rastie skutočné šťastie. Milovaní, len v operácii pod skalpelom živého Boha sa rodia svedkovia Božej lásky. Nepripojíš sa i ty?

Rozhovor: Jeden z návodov je k dispozícii v texte. Táto téma oživenia človeka v Bohu je veľmi dôležitá! Diskutujte o nej, odhodte všetky zábrany! Hľadajte v Biblii verše o znovuzrození, o svedectvách. Nech vás vedie Duch Svätý.

Svedectvo: Zdieľajme sa ochotne a radi so svojimi duchovnými skúsenosťami, i o svojom obrátení.

Modlitba: Bože náš, Tvoj plán záchrany človeka je skvelý. My by sme nijako nemohli vyjsť z hriechov, očistiť si srdcia, stať sa Tvojimi. To Ty si všetko zariadil. A nám treba len vykročiť k Tebe so srdcom plným vín. Ty sa o všetko ďalšie postaráš. I svedectvo nám vložíš do úst. Prosíme, aby sme horlivo svedčili a stali sa požehnanými záchranármi ľudských duší. Sláva Ti, Bože, v mene Ježiš, amen.

Danka Zubčáková

9.1.

Svedectvo veľa stojí v časnosti. Aká bude však odmena?

Zjavenie 20,4

Potom som videl tróny: posadili sa na ne, dostali moc súdiť, a videl som duše

zabitých pre Ježišovo svedectvo a pre Božie slovo, aj tých, čo sa neklaňali šelme ani jej obrazu a neprijali jej znak na svoje čelá ani na ruky, ožili a kráľovali s Kristom tisíc rokov (Zjavenie 20,4).

Horeuvedený veršík z Biblie je dosť ťažký oriešok pre nás. Často ho spájame s rôznymi konšpiračnými teóriami. Znak šelmy mnohí spájajú napríklad s vakcínou proti Covid, alebo platobnými, či inými kartami s čipmi. Ja si však osobne myslím, že úlohou kresťana nie je špekulovať a predstavovať si rôzne strašidelné scenáre. Musíme si uvedomiť, komu patríme: **Pánovi Ježišovi – Víťazovi!** On už raz a navždy porazil svet, aby sme my už tu na zemi okúsili sladkosť Božieho kráľovstva. Toho kráľovstva, ktorými deťmi sme sa skrze krv Baránkovu stali. A myslíš si, drahý brat, milá sestra, že Pán Boh preto bol ochotný obetovať Svojho drahého Syna, aby sme my zostali otrokmi tohto sveta?!? To by bola teda zbytočne preliata krv. Všetko teraz už závisí iba od nás, čo s tým urobíme! Či sa odvrátíme od sveta a jeho žiadostí, či sa úplne poddáme pod vládu Pána Ježiša! Ak budeme v Ňom bezpečne ukrytí, ja verím, že žiaden znak na čelo, ani na ruky nám nehrozí.

Ak sa pozrieme do histórie, vidíme, koľko krvi bolo preliatej za to, že sa veriaci človek nepoklonil svetú. A mnoho svedectiev je aj o tom, že títo ľudia vchádzali do brán smrti s radosťou, ktorou ich požehnal ich Pán. Ako môžeme vidieť, bolo zabitých mnoho nevinných ľudí pre Ježišovo svedectvo a Božie slovo, ale ani jeden z nich sa nestratil, ale sedia na tróne pri Bohu a majú moc súdiť, keď príde príhodný čas.

Žiaľ, ani dnes to nie je inak. Aj keď v našich končinách je zatiaľ „pokoje“,

v mnohých krajinách sveta denne zomiera veľa kresťanov, ktorí sa nechcú vzdať svojej viery v Ježiša Krista. Ako je to so mnou? Som ochotný/á vytrvať vo svojej viere za každých okolností, alebo ako zradca zapredávam Pána Ježiša za pár grošov?!? Obstojí moje svedectvo medzi príbuznými, kolegami, priateľmi, susedmi, známymi? Čo si o mne myslia? Som *ten, ktorý kráča s davom*, alebo *blázon, ktorý verí nadprirodzeným Božím veciam, a je to len náboženský fanatik*?

To, čo si o nás myslia ľudia, nám vo večnosti neublíži, mali by sme však svieťiť a byť vôňou Kristovou pre svoje okolie, aby aj oni zatúžili tak žiť!

Dôležité je, čo si o nás myslí Pán Boh! Ako žijem, aké vydávam svedectvo, ako odpúšťam a či milujem ako pravý kresťan! Ale aj tu sa na nás Boh Otec pozerá skrze obeť Svojho Syna, inak by sme vôbec v ničom neobstáli! Preto sa aj dnes viňme k Ježišovi, aby nás On viedol a pomáhal žiť taký život, ktorý ctí Otca! Ak budeme k Nemu volať, chcieť sa s Ním rozprávať, tráviť čas a pravda, aj poslúchať, nič zlé sa nám nestane! Nemusíme sa báť nástrah tohto sveta, nemusíme sa báť náказы, očkovania, ani toho, že budeme označení na čelo či ruky znakom tohto sveta proti svojej vôli! My sme už raz a navždy, ak tomu veríme, zapečatení krvou Baránkovou pre večnosť! Amen.

Modlitba: *Drahý Otče nebeský, ďakujeme, že Ti môžeme patriť, že si nás vyvolil už pred naším narodením, aby sme vydávali svedectvo o Tebe, a tak si nás mohol použiť na Svojej Vinici. Ty nechceš, aby zahynul čo len jeden človek, Tebe záleží na každom z nás, a preto si nelutoval vydať Svojho drahého Syna za hriešnikov!*

Ďakujeme za všetkých, ktorí vytrvali vo viere, a veríme, že keby sme sa aj my raz dostali do takej vyhrotenej situácie, kedy by nás chceli znevažiť, zničiť, či zabiť za našu vieru, Ty nám pomôžeš a budeš stáť pri nás! Daj nám dostatok pokory, aby sme sa vedeli poddať pod Tvoju ruku, aby si nás Ty viedol a riadil naše kroky! Amen.

Svedectvo: ako prežívam Božie vedenie a pomoc vo svojom živote.

Prosme za to: aby sme vždy obstáli v Ježišovom svedectve a v Božom slove.

Alica Pipperová

16.1.

Svedectvom víťazíme nad satanom

Zjavenie 12,9-11

Kto je satan?

Boh o satanovi hovorí: „*Tvoje srdce spyšnelo pre tvoju krásu, skazil si svoju múdrosť kvôli lesku. Zhodil som ťa na zem...*“ (Ez 28,17). V Biblii sa dozvedáme, že satana neradno podceňovať, lebo je to skutočná osoba, vzbúrený anjel, múdry a prefikáný, mimoriadne inteligentný a zvrátený. Lživými znameniami a podvodmi zvádza národy.

Kto nad satanom víťazi?

Boží ľud, Kristova cirkev. To sú tí, ktorí sa kajali zo svojich vín a z milosti Božej, pre krv Syna, im Pán Boh odpustil hriechy. Milujú Boha a Jeho slovo, poslušne nasledujú Kristove šlapaje. Pán Boh Svoj verný ľud od zlého chráni, dáva mu silu vzoprieť sa zlému, odhaliť jeho ničivé úmysly a svedčiť o Božej sláve a Kristovej krvi za akúkoľvek cenu.

Pevná viera sa vybojúva na kolenách srdca

Dostala som veľkú milosť Božiu. Veď už vyše 25 rokov môjho života s Kristom smiem prežívať nádhernú slobodu v Kristovi. Poznám radosť z viery, zo svedectiev, ale i bolesť z mnohých mojich zlyhaní, každodenné zápasy s túžbami môjho egoistického ja. Keďže žijeme na nepriateľskom území, naša viera je denne vystavená skúške, zapieraniu seba samého. Lebo i v čase slobody viery Boží ľud dostáva ne jeden kopanec do srdca. Od pohanov i od veriacich. A bolí to veľmi. Túžim byť ako Pavel, ktorý sa radoval z utrpenia pre Krista. **„Blahoslavení ste, keď vás ľudia hanobia pre meno Kristovo, lebo Duch slávy, Duch Boží, spočíva na vás“** (1Pt 4,14). V mnohých krajinách sveta sú prenasledovaní, mučení, vraždení naši bratia, sestry v Kristovi. A mnohí naši veriaci o tom nevedia vôbec alebo vedia len veľmi málo. Nie je to zvláštne?! Nikdy nezaбудnem na mladučkého černoška, fotku z Hlasu mučeníkov: klincami ho nepriatelia kresťanov pribili na stoličku. A tak tam sedel, tvár plná utrpenia. Veľký Boží hrdina! Och, Bože môj, či sa dá až takto trpieť pre Krista?! Toto nikdy nemôžem zvládnuť!? A Boh ma učí. Dnes viem, že nie černoškova sila, ale milosť Božia mu pomohla zvíťaziť nad strachom.

Áno, máme byť ako Marta

Veď posledné časy sú tu! Rozsypajú sa naše istoty! Korona roztriekla základmi národov! Šíri sa strach, neistota. Nestrácajme nádej! Pozdvihnime hlavy! A hľa: nádej v temnote! Kto spolieha na Boha, kto Ho miluje, Komu je On Pánom, ten nepadne, lebo Boh ho podrží. Ani sa neukrýva, ale svedčí o láske Božej z križa! Nie je to jeho odvaha, nie je to jeho sila,

ani jeho schopnosti, ale Božia milosť sa skláňa nad vernými, aby zvestovali, že hoden je Baránok Boží slávy! Túžme k nim patriť, ku víťazom nad svetom a satanom! Hus, husiti, Moravskí bratia, Komenský, Luther... milovali Boha, neochvejne svedčili o svojej láske k Ježišovi a ku Slovu Božiemu v ťažkých podmienkach. Konajme podľa ich vzoru i my. Nech nám je Pán Boh milostivý!

„Oni však zvíťazili nad ním (nad satanom) krvou Baránkovo a slovom svojho svedectva a nemilovali svoj život až do smrti“ (Zj 12,11-12).

Svedectvo: Darí sa nám byť vernými Božimi svedkami?! Pomôžme si radami z našich skúseností.

Rozhovor: Téma je bohatá; avšak obzvlášť by bolo dobré zamerať pozornosť na verše Zj 12,11-12. Ako im rozumíme?

Modlitba: Otče náš, voláme k Tebe z hĺbky našich srdc, buď nám milostivý! Aby sme Ti boli verní aj vtedy, keby nebesia nedoniesli nové ráno. Aby Ty si bol vždy naša nádej, sila, odvaha! Aby sme dobrý boj viery bojovali. Lebo nie je v ľudskej moci zlo poraziť. Vyznávame, že Ťa milujeme, že nežijeme už my, ale žije v nás Kristus, že sme víťazi skrze krv Baránka a svedectvo Ježišovo. Bohu sláva! Amen!

Danka Zubčáková

23.1.

Ako reagujeme na utrpenie Kristových svedkov?

Zjavenie 2,13

Poznám tvoje skutky, viem, kde bývaš: tam, kde je trón satanov; a že sa pridíš-

žaš môjho mena a nezaprel si vieru vo mňa ani v dňoch, keď Antipasa, môjho verného svedka, zabili u vás, kde býva satan (Zjav 2,13).

Cirkev v Pergamone novozmluvných čias bola skutočne zápasiaca. Perspektívny cirkevný zbor žil v náročnom prostredí sebavedomých Pergamončanov. Najväčšou dominantou mesta už dvesto rokov bol zvláštny oltár zasvätený pohanskému bohovi Diovi a jeho dcére Aténe ako výraz vďaky za vyhratú bitku nad starými Galaťanmi. Áno, ide o predchádzajúcich obyvateľov Galácie, kam do viacerých cirkevných zborov v diaspore neskôr písal apoštol jeden zo svojich najdôležitejších listov.

Pergamonský oltár bola na tie časy monumentálna stavba s kolosálnymi sochami a prinášali sa v nej dlhodobé obete. Kresťania, ktorí odmietali pohanské výmysly aj s pyšným oltárom, ktorý nazvali „trón satanov“, boli pochopiteľne obyvateľom trňom v oku. Z dejín už vieme iba veľmi málo, biskup Antipas, ktorý sa v našom verši spomína, údajne zomrel ako predstaviteľ kresťanov na výstrahu krutým spôsobom upálením v kovovom býkovi. Strašné. Napriek tomu ale kresťanstvo v Pergamone nezaniklo a stalo sa dôležitým centrom pre celé okolie.

Ako my (Kristovi svedkovia) zvládame utrpenie pre vieru?

1. Žijeme v dobe, keď v našej krajine nepoznáme prenasledovanie pre vieru v jeho klasickej podobe. To však neznamená, že ako jednotlivci nie sme aj my ako kresťania niekedy znevažovaní. Veď Pán Ježiš povedal, že rovnako, ako Jeho prenasledovali, tak budú prenasledovať aj Jeho nasledovníkov (J 15,20). Nena zdávajme sa preto, že ak aj žijeme v demokratickej spoločnosti, že nás minie

nenávisť sveta. Ak vo tme odrazu zasvieti svetlo, naše oči sa bránia prižmúrením viečok, tak podobne sa bráni svetlu evanjelia aj tento svet. Ak môže, tvrdými prostriedkami, ak to tak nejde, tak aspoň opovrhovaním, vylúčením, povyšovaním sa.

Určite nenesieme s ľahkosťou na srdci, ak sa naši blízki vyjadrujú s pohrdaním o úprimnej viere, v ktorej aj my žijeme. Sme zhrození, keď sa v médiách čoraz častejšie objavuje znevažovanie kresťanských symbolov – od samotného Pána Boha až po bežne praktizovanie kresťanského života.

O čo ťažšie znášame, ak pohrdanie našou vierou cítime od svojich najbližších v rodine, od manželských partnerov, súrodencov, či vlastných detí! Vtedy budme vytrvalí a povzbudme sa svedectvom zo života samotného Pána Ježiša. Podľa Mk 3,31-34 prijať veľké poslanie Ježiša ako Božieho Syna mali spočiatku problém aj jeho najbližší (matka Mária i bratia – veď Pán Ježiš povedal, že skutočnými bratmi a sestrami sú Mu tí, ktorí činia Božiu vôľu; jeho rodina ju podľa toho celkom nečinila). No neskôr sa pridali na Jeho stranu, matku Máriu vnímame v začiatkoch cirkvi ako tú, ktorá – i keď trochu v tieni – stojí v modlitbách spolu s inými (Sk 1,14), podobne aj bratia, z nich najmä Jakub sa stane najdôležitejším pilierom jeruzalemského zboru, ďalší brat Júda je – podobne ako aj Jakub – autorom jedného z listov Novej zmluvy.

2. A ako vnímame utrpenie iných kresťanov pre vieru? Veď naša doba je dobou mimoriadneho prenasledovania pre vieru v mnohých krajinách sveta. Organizácia Hlas mučeníkov informuje svet (aj prostredníctvom svojho časo-

pisu, ktorý je u nás zadarmo dostupný v češtine) o svedectvách z rôznych krajín. My tak netrpíme, ale mnohí áno. My sa nebojíme, že by nám niekto prišiel zatvárať naše kostoly, lebo sú kresťanské, ale na mnohých miestach i v dnešných časoch horia a sú ničené. My pre vieru neumierame, ale mnohí sú i dnes práve pre Ježiša Krista popravovaní.

Čo môžeme urobiť? Mnoho! Berme si ich ako príklad vytrvalosti a odvážnej viery, aby sme boli vytrvalými a odvážnymi aj my – v možnostiach viery, aké máme. Zaujímajme sa o trpiacich pre vieru, hľadajme o nich informácie, šírme ich ďalej, aby kresťania u nás, a nie len oni vedeli, čo sa deje, aká nepravosť. A napokon, či vlastne na prvom mieste: nesme ich v našich modlitbách. Potrebujú ich, cítia ich, vďaka nim majú silu odolávať Zlému.

Luboslav Beňo

Modlitba: *Odpusť, Bože, že málo podporujeme kresťanov, čo trpia vo svete a málo sa za nich modlíme. Udržiavaj nás v Tvojej láske ku nim a daj, nech sa od nich veľa naučíme. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh viedol k modlitbám za trpiacich kresťanov.

Rozhovor: Vieme o trpiacich kresťanoch? Porovnáваме svoj život s nimi? Nie sme niekedy zbytočne ustráchaní? Máme odvahu odmietnuť veci, ktoré sú zlé, hoci patria do „normálneho života“?

Podporujeme sa: V aktívnej pomoci. Zozbierajme peniaze a pošleme napríklad prostredníctvom Hlasu mučeníkov.

Prosme za: Organizácie ako Hlas mučeníkov, ktoré pomáhajú prenasledovaným kresťanom.

30.1.

Svedectvo o tom, ako Boh buduje Svoje deti

3J 1,2-6

Drahé sestry a bratia, dnes budem osobný a veľmi konkrétny. Skôr ako začneš čítať a premýšľať, modli sa, nech ti Duch Svätý ukáže, čo sa z tohto s týka práve teba.

Modlíš sa, bojuješ so svojimi démonmi, svojimi zlyhaniami, svojimi putami, otročíš svojim žiadostiam – a Boh tvoje modlitby už dávno vypočul, ale ty si stále na tom istom mieste

Podme na konkrétne príklady. Čo ťa drží vo väzení, čo drží v putách tvoju dušu – resp. akým klamstvom miesto Božej pravdy veríš?

Klamstvá:

Boh nie je dobrý, absolútne dobrý, radšej sa spoľiehame na ľudí, aj keď nás často sklamá.

Moju hodnotu si musím získať, dokázať. Nemám pocit, že ju mám v Bohu.

Máme strach z budúcnosti, že sa niečo zlého stane, že sa Pán nepostará, nechá nás na popas – že nebudeme zaopatrení.

Klamstvo o smrti, že keď Boh dopustil smrť v rodine, že je zlý a že môže vziať život aj nám alebo to dopusti, že ten zlý nás zničí.

Klamstvo že nepotrebujeme Boha, že sa zaobídeme bez Neho.

Akým klamstvom o sebe veríme?

1. (Ak bol otec neprítomný, pasívny alebo závislý): *Boh Otec tu nie je pre mňa, nemôžem s ním rátať; nepomôže mi, keď to budem potrebovať, musím sa spoľahnúť len na seba.*

2. (Kto zažíval konflikty medzi rodičmi a odmietnutie, napr. keď rodič odišiel v hneve z domu): *Musím byť dobrý, aby ma neopustili, musím im vyhovieť* – potom sa už ľahko necháš manipulovať.
3. (Ak napr. niekto vyrástol v mentalite nedostatku a neboli naplnené potreby zabezpečenia, jednoducho mu nedopriali): *Boh Otec ku mne nie je štedrý. Komfort, dostatok si zabezpečím sám.*
4. (Niekto, kto vyrastal v prostredí kontroly a manipulácie): *Pána Boha nepustím do všetkých oblastí môjho života, pretože ma ovládne a zoberie čo mám rád. Neodovzdám sa Mu. Nedo- volím nikomu a ničomu, aby mi vládol. Ja budem vládnuť a kontrolovať.*
5. (Niekto kto vyrastal v atmosfére obviňovania, hanby, odsúdenia): *Pre Boha som neprijateľný, musím sa veľmi snažiť a podať výkon, aby ma prijal. Som taký špinavý, že toto a toto mi nemôže byť odpustené.*
6. (Niekto, kto žil v atmosfére neodpus- tenia a obviňovania): *Boh mi síce od- pustil, ale ja si nemôžem odpustiť.*
7. (Niekto, kto žil v neprijatí alebo od- mietnutí): *som škaredá, tučná, ne- schopná, zlá, bezcenná. Som sám, lebo si nič iné nezaslúžim.*

Alebo iné klamstvá typu: *na tomto sve- te nemám miesto, na čo žijem?* Depresia, úzkosť, iracionálny strach.

Z tohto všetkého je cesta von – do sku- točnej slobody – aj bez pomoci liekov, psychiatrov či iných závislostí.

Ak sedíš vo väzení, tak nech už tam se- díš kvôli čomukoľvek, aká je teraz pravda o tebe, ktorú ti hovorí tvoj Spasiteľ, tvoj Boh a Pán: **Si milované Božie dieťa, za ktoré bola zaplatená úplná cena, za kto-**

ré bola prinesená dokonalá obeť. Už si s Bohom zmierený skrze dielo a obeť Pána Ježiša. Ty ale potrebuješ do tejto slobody v stúpiť, uveriť a prijať to.

Ján zdôraznil vo svojom treťom lis- te milovanému Gájovi, že sa veľmi teší, že chodí v pravde, že sa jej verne drží. A potom môže prospievať aj jeho duša, byť zdravá, celistvá, pevná. Preto sa dnes pýtajme, kde žijeme náš život v klamstve, aby sme ho mohli priniesť do Božieho svetla, pred Božiu tvár.

Stane sa ti podľa tvojej viery, na to ne- zabudni.

Dovoliš Bohu, aby ťa z tej cely vytiahol von? Máš na to odvahu, konečne vy- kročiť do slobody? Iba Boh ti môže dať srdce slobodného. (ak potrebuješ mod- litbu za teba, za konkrétne veci, pretože toto nemôže byť všeobecná modlitba, napíš mi do správy na FB, do smsky, listu. Je dôležité, aby sme práve takto v modlit- be stáli za sebou, lebo mnoho z toho, čo prežívame, má duchovnú podstatu).

Stanislav Kocka

Modlitba: *Pane Ježišu ďakujem, že si otvoril aj dvere môjho väzenia, ďakujem, že lámeš všetky moje putá, vezmi ma pro- sím za ruku a vyveď ma z väzenia mojej duše von. Dôverujem Ti, že máš aj kon- krétne pre mňa slobodu, uzdravenie. Na- plň ma Duchom Svätým. Amen.*

Svedectvo: Ako mi pomohlo pochope- nie pravdy o dobrom a spravodlivom Bohu.

Rozhovor: Akým klamstvám o sebe a Bohu veríme?

Podporujeme sa: V duchovnom raste a uzdravení. Modlime sa navzájom a po- vzbudzujme z Božieho slova.

Prosme za: Za pastoračnú službu v cirkvi. Aby sa všetci pod vedením Du-cha Svätého podieľali na duchovnom raste spoluveriacich.

6.2.

Kde hľadať jadro života?

1. Jána 5,10-12

*Kto verí v Syna Božieho, má svedec-
tvo v sebe; kto neverí Bohu, urobil Ho
klamárom, pretože neuveril svedectvu,
ktoré vydal Boh o svojom Synovi. A toto
je svedectvo, že Boh nám dal večný ži-
vot, a tento život je v Jeho Synovi. Kto
má Syna, má život; kto nemá Syna Bo-
žieho, nemá život* (1 J 5,10-12).

Minulý rok bol zvláštny aj tým, že nás ohrozila pandémia. Zrazu bol ohrozený život a to v celosvetovom meradle. Vlád-
dy robili opatrenia na zachovanie živo-
ta. Ešte máme v živej pamäti tri kroky:
rúško na tvári, umývanie a dezinfekcia
rúk, odstup človeka od človeka. Aj vý-
razy ako testovanie, pozitívny, alebo
negatívny nález. (Toto píšem koncom
novembra a ešte nevieme, aký bude stav
v 1. štvrtroku 2021, keď to budeme čítať.)

A nemusí to byť len pandémia. Je
mnoho vecí a udalostí, ktoré ohrozujú
náš život. Veď dobre vieme: ľudský život
je smrteľný, každopádne končí smrťou
už či skôr, či neskôr a práve toto je naj-
väčšie ohrozenie – R 6,22-23.

Preto je veľmi dôležité vedieť, čo
máme robiť, aby sme si život ochráni-
li, aké opatrenia sú potrebné? Máme
vôbec v rukách svoj život, dokážeme si
ho ochrániť, alebo odstrániť to, čo ho
ohrozuje. Máme rozvinuté zdravotníc-
tvo, poznáme mnoho dobrých zásad pre

správnu životosprávu, robíme všetko
možné i nemožné – na zachovanie živo-
ta vynaloží človek aj posledné peniaze.
A skúsenosti nám hovoria, že život vô-
bec nemáme v rukách, že často umierajú
aj mladí ľudia, náhle a nečakane, tragic-
ky aj netragicky.

Apoštol Ján nám podáva úžasné
a dosť jednoduché pravidlo a dobrú radu
na zachovanie života. Zopakujme si ju:
***A toto je svedectvo, že Boh nám dal več-
ný život, a tento život je v Jeho Synovi.
Kto má Syna, má život; kto nemá Syna
Božieho, nemá život.*** Naozaj dobrá rada
do nového kroku!

Všetko začína vierou, obnovením,
rozvojom, utvrdením viery – ako ju často
vyznávame na záver Kréda: ... *verím hrie-
chov odpustenie, tela z mŕtvych vzkriese-
nie a život večný.* Tri veci, tri kroky na
zachovanie života. Je v nich aj ohrozenie
života v celej šírke a zároveň aj vyrieše-
nie. Život je ohrozený pandemiou, víru-
som hriechu, hriech prekonávame jedine
odpustením – tak získavame život večný.
Život, ktorý máme zaistený, ktorý máme
pred sebou, ktorý už nič neohrozí... Vie-
me to, sme si istí, pretože toto zaslúbenie
dal Boh ľudstvu vo Svojom Synovi.

Toto máme v Ježišovi Kristovi, toto
nám priniesol a daroval Ježiš Kristus
a to úplne zdarma: jedine z lásky, jedi-
ne preto, že si nás zamiloval. Nás – pad-
lé stvorenie, nás – ktorí sme boli mŕtvi
v prestúpeniach (Ef 2,1-10). Ktorí sme
mali smrť zapísanú v génoch, v DNA.
Tejto správe, tomuto zaslúbeniu hovorí-
me evanjelium...

Kto verí, má život. Ale tu je možno
malý háčik. Mnohí máme pocit, že ve-
ríme, aj vieru vyznávame, rozprávame
o nej a predsa... s tým životom to akosi
nefunguje. V čom je ten háčik? Apoštol

Pavel píše o tom v liste Korintským kresťanom v 15. kapitole: ***Pripomínam vám, bratia, evanjelium, ktoré som vám zvestoval, ktoré ste aj prijali, aj zotrúvate v ňom, a skrze ktoré aj dosahujete spasenie, ak ho zachováate tak, ako som vám ho zvestoval, iba ak by ste boli nadarmo uverili. Odovzdal som vám totiž predovšetkým, čo som aj sám prijal, že Kristus umrel ....a v tretí deň bol vzkriesený podľa Písem...*** (1K 15,1-3). Stojí za to, prečítať si pozorne celú kapitolu.

Prvá časť: **umrel**; druhá časť: **bol vzkriesený**.

Prvá časť je jasná. Na otázku, čo pre vás urobil Kristus, obyčajne odpoviete: *umrel za moje hriechy, som ospravedlnený, mám večný život*, čo je pravda. Ale na otázku, čo pre váš život znamená Ježišovo vzkriesenie býva odpoveď ťažšia, komplikovanejšia...

Prvá časť je o tom, čo bude s nami po smrti, druhá časť sa týka pozemského života. A Ježiš sám odpovedá napr. u Jána (10,10-11): ***...a ja som prišiel, aby mali život, a to v hojnej miere! Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier život kladie za ovce.*** Umrel za naše hriechy, aby sme boli spasení, ale vstal z mŕtvych aby sme mali život. Kto potrebuje život: no predsa ten, kto je mŕtvy (Ef 2,1nn). A my sa rodíme mŕtvi, duchovne mŕtvi. Ježiš nám dáva život – nový život, aj ten pozemský. Pavel o tom hovorí (napr. v liste Rím 6,4): ***Krstom sme teda spolu s Ním boli pochovaní do smrti, aby tak, ako bol Kristus vzkriesený slávnou mocou Otcovou, aj my sme chodili v novote života.***

Druhá časť je dosť zanedbávaná, nevedomujeme si, o čo ide. Skúsme dnes o tom pouvažovať.

Jozef Grexa

Svedectvo: Ako mi Kristus daroval chodenie v novosti života.

Rozhovor: Písmo spomína, že moc má viera činná skrze lásku. Je naša viera činná skrze lásku? Inými slovami – pridáva život do šedivosti, umierania, smútku, slabosti, rozbrojov, rasizmu, sadizmu... aby sa to zmenilo na niečo dobré?

Podporujeme sa: V oživovaní. Vzťahov, atmosféry okolo seba. V oživovaní okolia...

Prosíme za: Rómsku misiu a vôbec, nech sa oživí vzťahy medzi Rómami a ostatnými a nech sa naučíme jedni od druhých to dobré.

13.2.

Vierou získané dobré svedectvo

Žid 11,32-39

Čo je pre nás viera? Je ako kvalitný olej pre motor nášho duchovného života, aby šiel hladko a plynule. Vieme, že ak do nejakého motora nedoplníme olej, zničí sa, a zostane nefunkčný. Potrebujeme vieru, aby sme zvládali všetky okolnosti, ktoré nás postihujú na ceste životom. Vieme, že takisto je potrebná aj pohonná hmota pre motor, a tým pre nás je Duch Svätý.

Prečo je viera pre nás tak dôležitá?

- „**Spravodlivý bude žiť svojou vierou**“ (Hab 2,4),
- „**Tvoja viera ťa zachránila**“ (Lk 7,50),
- „**Ospravedlnení sme skrze vieru.**“ (Rim 5,1),
- „**Milostou ste spasení skrze vieru**“ (Ef 2,8),

a môžeme nájsť ešte mnoho veršov z Biblie, týkajúcich sa viery.

Dôležité je uvedomiť si aj to, že viera nie je samozrejmosť, ale je to dar od Pána Boha: „**Každému Boh udelil mieru viery**“ (Rim 12,3). Denne sme vyzývaní apoštolom Pavlom, aby sme bojovali **dobry boj viery** (1Tim 6,12).

Ako vidíme z histórie, na zemi žilo nemálo Božích ľudí, **ktorí si vierou podmaňovali kráľovstvá, konali spravodlivosť, dosahovali zaslúbenie, zapchali tlamu levov, uhášali moc ohňa, unikali ostriu meča, z nevládných sa stávali mocnými, zmužnievali v boji a zahánali šíky cudzích vojsk**. Myslíte, že je to už len dávna minulosť, a pre nás to neplatí? Kdeže! Nedajme sa oklamať, toto všetko trvá, aj dnes žijeme na duchovnom bojisku, či sa nám to páci, a či nie! Ale si musíme uvedomiť, že to nie je boj tela proti krvi, ale proti duchovným mocnostiam. Aj v ňom môžeme víťaziť, ak sa úplne spoľahneme na Pána Ježiša a budeme prosiť o vieru, ktorá hory prenáša! Musíme si však uvedomiť tú dôležitú skutočnosť, že už nežijeme videním, ale vierou! A tá viera nás bude posúvať stále bližšie a bližšie k poznaniu Všemohúceho a Vševládneho Boha, ktorý túži po nás, aby sme v ňom dosiahli plnosť nášho bytia. Amen.

Modlitba: *Ďakujeme Ti, drahý náš Bože, že Ty nám dávaš dostatok viery pre náš duchovný život. Prosíme Ťa, aby si nás tak viedol, aby sme sa stali mužmi a ženami podľa Tvojho srdca! Amen.*

Svedectvo: o tom, ako sme vo svojom živote zažili to, že „*naša viera hory preniesla*“.

Modlime sa: aby sme mali vždy dostatok viery a tak neochabovali v duchovnom boji.

Alica Pipperová

Podporujme sa: Vo viere. Rozprávajme sa, čo nám bráni v hlbšej viere v Boha a modlime sa jedni za druhých.

20.2.

Šírme svedectvo o Ježišovi v duchu Svätom

2 Timoteovi 1,7-8

Ako je to s „*pôsobením a vedením Ducha Svätého*“ v našom živote?

Je isté riziko byť v službe „Ducha Svätého.“ Pretože „*Vietor veje, kam chce: čuješ jeho hlas, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide*“ (J 3,8). Ako by sme reagovali, ak by Boh od nás chcel niečo, čo ide proti tomu, ako sme boli roky naučení? Keď bude od nás chcieť, aby sme prekročili svoj tieň? Keď zistíme, že viac uctievame tradíciu než živého Boha? Keď nás Duch usvedčí, že si viac vážime a pripomíname skutky dejateľov, ako Písmo a biblických hrdinov viery? (V žiadnom prípade netvrdím, že si nemáme vážiť dielo, obete a životy našich predkov, ktorí mnohí pre vieru nesmierne veľa vytrpeli, neraz obetovali všetko, aj svoj život, aby v akýchkoľvek životných podmienkach ostali verní Bohu!!!). Odkiaľ vlastne berieme toľko odvahy, či skôr drzosti, diktovať Bohu, ako môže a ako nemôže pôsobiť, ako sa ON má správať. Nemyslím tu na žiadne „ultra-charizmatické úlety“, veď Boh je „**Bohom poriadku**.“ Len, či niekedy tá naša „bezduchosť“ v službe nie je práve v tom, že svojím postojom sme „zarmútili a uhasil“ pôsobenie Ducha. A On nebude tam, kde Mu hriešny človek v pýche chce diktovať podmienky.

Apoštol Pavol nazýva novú zmluvu „*službou Ducha*“. Akýkoľvek prínos vykúpenia v Ježišovi Kristovi prichádza prostredníctvom a pôsobením Ducha Svätého. To ON nám sprostredkováva Kristovu prítomnosť aj všetky Jeho požehnania.

Už Mojžišov úrad – označovaný ako „*služba smrti*“, pretože kamenný zákon v skutočnosti prinášal smrť – mal „slávu“, pretože sa podieľal na Božom majestáte. Pavol to podporuje zmienkou z 2Moj 34,29: „*Keď Mojžiš zostupoval z hory Sinaj, dve dosky svedectva boli v jeho rukách, ale Mojžiš nevedel, že pokožka jeho tváre žiari, keďže hovoril s Hospodínom.*“ Mojžiš prežil dlhý čas v hlbokej Božej prítomnosti a to sa odzrkadľovalo na jeho tvári.

Je to pre nás výzva a inšpirácia tak chcieť a túžiť prebývať v Pánovej prítomnosti, tak Ho hľadať celým srdcom, aby naša bytosť bola presýtená Jeho žiarou, aby naša myseľ bola plná Jeho slova a náš postoj aby bol postojom samotného Pána Ježiša: „*nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach*“ (Mt 5,16).

Pavol to nádherne opisuje v liste Filipským: „*Všetko činite bez reptania a pochybovania, aby ste boli bez úhony a úprimní, bezvadné dietky Božie uprostred tohto prevráteného a skazeného pokolenia, v ktorom sa javíte ako jasné hviezdy vo vesmíre*“ (Fil 2,14-15).

„*Lebo Boh, ktorý povedal: Nech z temnoty zažiarí svetlo – zažiaril v našich srdciach, aby svietilo poznanie slávy Božej na tvári Kristovej*“ (2Kor 4,6).

Práve služba DUCHA Svätého dokáže vďaka Ježišovi Kristovi, vzkriesenému a oslávenému Pánovi priniesť život:

„*Preto ak je niekto v Kristu, je nové stvorenie. Staré veci sa pominuli, a hľa, nastali nové. A to všetko je z Boha, ktorý nás zmieril so sebou v Kristovi a zveril nám službu zmierenia*“ (2Kor 5,17-18).

Dajme sa do služby Ducha, stojí to za to riziko, za to dobrodružstvo cesty s Bohom. Dostaneme nadprirodzenú odvahu kráčať v Božej moci, nadprirodzenú silu a túžbu milovať aj nepriateľov a nadprirodzené sebaovládanie, zdržanlivosť aj disciplínu.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Odpusť, Bože, že často ideme v službe na základe svojej moci a nie Tvojej. Uč nás vnímať Ducha Svätého a daj srdce túžiace poslúchať Ho. Amen.*

Svedectvo: Čo v mojom živote vykonal Duch Svätý.

Rozhovor: Aký je rozdiel medzi službou v Duchu Svätom a službou na základe predpisov?

Podporujeme sa: Dovoľme Duchu Svätému, aby nás viedol a pod Jeho vedením skúsme zažiť spoločné chvíle, aby nás to obopadne obohatilo.

Prosme za: Presbyterstvá, aby boli miestom, kde Duch Svätý vládne a vedie.

27.2.

Svedectvo ako motivácia k správne-mu životu

Efezským 4,17-19

Vlastne sú len tri účinné spôsoby výchovy: „Príklad, príklad a príklad.“ – a preto musíme pozerať na Pána Ježiša, aby bol naším príkladom. Nielen na Neho, ale aj na tých, čo Ho nasledovali, preto aj

Pavol napísal: „**Napodobňujte ma ako ja Krista!**“ (1 Korinským 11,1) – a ako napodobňovať bez svedectva? Bez toho, aby sme vedeli, ako ten Pavol Ježiša nasledoval. Áno, mal aj pády a zblúdenia, ale obrátil sa. Prijal milosť. Zažil výchovu. Prísnu, ale presnú a vedenú láskavou rukou Božou. Nakoniec apoštol urobil o to viac práce o čo viac na počiatku pokazil. Kde bol rozhojnený hriech, tam sa rozhojnila milosť (Rímskym 5,20).

Márnivosť mysle je opakom takéhoto života. Prichádza, keď chýbala skutočná výchova. Prichádza, keď nemáme svedectvo o Ježišovi, ale len o ľuďoch, čo žili z vlastnej sily. Tí sú nedokonalí a potom ľahko podľahneme pocitu, že sme lepší. Vychováujeme sa. Začneme súťažiť, kto má viac vecí, kto viac zážitkov, kto lepšie výkony. Míňame tak zbytočne ropu, kovy, či iné zdroje a ničíme tak svet. Ničíme aj seba, lebo sa naháňame, aby sme mali viac, než iní. Strácame pokoj.

Na druhej strane sa môžeme učiť od Pána Ježiša, lebo je **krotký a pokorný v srdci, a nájdeme si odpočinutie duše** (Mt 11,29). Svedectvo o Ňom ukazuje, že aj na kríži môžeme zažívať lásku a odpustenie. Žasnem, ako On odpúšťal Svojim katom, hoci mal telo v bolestiach. Ako to dokázal? Z akej moci prúdila tá láska?

Z Jeho ducha. Ten bol silný a svieži. Sviežeho ducha mal aj Pavol, keď zbičovaný spieval Bohu na slávu, alebo z väzenia písal: „**Radujte sa, radujte sa vždycky**“ (Fil 4,4)

Napĺňa sa tak Písmo (2 Korinským 4,16): **Preto nechabujeme, ale aj keď náš vonkajší človek hynie, náš vnútorný sa obnovuje zo dňa na deň.**

A nedialo sa tak len v minulosti. Aj svedectvá neskorších kresťanov sú pre

nás príkladom a výzvou. Corrie ten Boom po svojom väznení v koncentračnom tábore odpustila dozorcom. Mnohí išli, či idú niešť Evanjelium a pritom pomáhať s láskou tým, čo ich nakoniec zabijú...

Vážme si tieto svedectvá, nech nás premenia.

Modlitba: *Odpusť, Bože, že sme niekedy príliš rozmaznaní a nenechávame sa premeniť Kristovým svedectvom. Posilňuj nás na duchu, nech cez nás vykonáš veľa dobrého, ako si vykonal u Svojich verných svedkov. Amen.*

Svedectvo: Ako mi svedectvo o udatných kresťanoch pomohlo zmeniť život.

Rozhovor: S akými problémami zápasíme? Aké sú v porovnaní s Kristom na kríži, alebo Husom na hranici?

Podporujeme sa: svedectvami. Rozmýšľajme, ako by sa v našom živote správal Ježiš, alebo apoštol.

Prosme za: Školstvo, aby sa žiaci a študenti učili nielen vedu a techniku, ale aj žiť s Kristom.

Peter Dubec

6.3.

O čom svedčí naše svedomie?

2.Korinským 1,12

Lebo toto je naša chvála: svedectvo vlastného svedomia, že sme na svete a najmä medzi vami žili v svätosti a čistote Božej, nie v telesnej múdrosti, ale v Božej milosti (2K 1,12).

2 K 1,12 je nebezpečný verš vo Svätom Písme! Vzťah apoštola Pavla a korinských kresťanov bol trochu nahnutý.

I keď tam kedysi prežil rok a pol svojho života (Sk 18) – keď býval u manželov Akvilu a Priscilly. Vtedy sa on, vzdelaný farizej, naučil šiť stany, aby nebol na obťaž inak dosť bohatým, ale pomerne skúpy Korintčanom. Korintský zbor to bol, kde došlo k rozdeleniu na niekoľko „pravoverných“ skupín medzi veriacimi (Pavlovi, Apollovi, Kéfasovi, Kristovi – 1K 1,12), apoštol im písal listy, jeden, druhý (ten sa nám nezachoval) aj tretí... Pri citlivom písaní každého z listov si dával pozor na slová, ktoré volil, aby správne zapôsobili a zároveň aby nenarobili rozruchu, ktorého bolo už beztak dosť.

Čo je chválou, resp. slávou apoštola (a ostatných spolupracovníkov, v tomto prípade najmä Sílasy, Timotea a už aj Títa)? Pavel píše, že to je svedectvo vlastného svedomia, pretože vždy, keď niesol ľuďom evanjelium, aj v Korinte, ho niesol vo svätosti a Božej čistote, bez postranných úmyslov. Nepriatelia totiž často tvrdili, že mu ide o to, aby ľudí oklamal a zarobil na nich. Aj preto v Korinte (až kým neprišiel Timoteos) šil stany a živil sa tým.

Otázka svedomia je v kresťanskej etike ako teologickej disciplíne dôležitou témou. Odvolávať sa na vlastné svedomie totiž môže byť zavádzajúce. Aj keď ho považujeme za „zvláštny orgán v človeku, Bohom nám daný, ktorý sa ozve, keď sa človek dopustí niečoho zlého a obžalúva nás, ale ktorý aj varuje, aby sa človek nedopustil zlého“ (prof. I. Kišš), musíme si ho chrániť, pretože sa môže poškodiť, pokriviť (1Tim 4,2: „bílago-vať“). Pokrútené svedomie mávajú ľudia, ktorí často prekračujú hranice morálky a za normálne potom považujú to, čo už normálne nie je. Svedomie ich potom neupozorňuje na hranice. Tak aj človek

bez Boha už nevníma hranice hriechu a za dobré považuje neraz aj veci, ktoré podľa Pána Boha dobré nie sú.

Môže mať aj veriaci človek pokrútené svoje svedomie? Správne by to tak byť nemalo, veď kresťan je plný Ducha svätého, ktorý v človeku obnovuje Boží obraz. Lenže napriek tomu, že sme kresťanmi žijúcimi podľa Božích noriem, zároveň sa stretávame aj s pokušeniami a stáva sa nám, že padáme. Sme síce Boží, ale aj tak hriešnici (ospravedlnení hriešnici – simul iustus et peccator). Opakované prekračovanie hraníc hriechu v našom vnútri posúva aj hranice jeho vnímania, posúva v nás samotné svedomie. Povyšovanie sa, odsudzovanie druhých ľudí, lakomstvo, ľahostajnosť ... to sú známe zlé vlastnosti aj u kresťanov. Ak ich prehliadame a zvykneme si na ne, naše svedomie sa im prispôsobí a potom ich už za zlé nepovažujeme, ba dokonca ich môžeme považovať až za svoje cnosti.

Dávajme si pozor na svoje vlastné svedomie, ktorého hranice si svojím uvažovaním a konaním posúvame sami. Keď niekedy povieme v duchu Pavlových slov (2K 1,12): „**svedectvo nášho svedomia je, že sa správame vo svätosti a Božej čistote**“, nech to tak aj je! „**Pána, Krista, posväcujte v srdciach ... v tichosti a s bážňou, majúc čisté svedomie...**“ (1Pt 3,15-16). Inak sa stávame falošným svetlom pre naše okolie, ktoré si síce o sebe myslí to najlepšie, ale v skutočnosti kráča celkom mimo.

Luboslav Beňo

Rozhovor: Akým spôsobom krivíme svoje svedomie? „*Kto nekradne, okráda rodinu.*“ – môže byť príkladom. Alebo: „*Nebudem sa venovať tamtým ľuďom*“

s láskou, lebo si to nezaslúžia.“ Iný príklad: „Nebudem to robiť podľa Biblie, lebo na to nie sme zvyknutí.“

Podporujeme sa: Vo vyrovnávaní svedomia – odhaľujeme šikovné klamstvá, ktoré svedomie poškvrňujú.

Prosme za: Súdnictvo a políciu, nech spravodlivosť víťazí.

13.3.

Svedčíme, alebo mudrujeme?

1 Korinským 2:1-2

Často mi pri plánovaní nejakej služby, akcie či aktivity prebehne hlavou myšlienka: *prečo to robím? Aké ovocie to má priniesť? Chcem tým oslaviť Boha či seba? Komu a čo chcem týmto dokázať? Sú moje pohnútky čisté na nezištné?* Atd', tých otázok môže byť viac. S odpoveďami je to už horšie. Ale ruku na srdce: *Aké ovocie prináša naša služba? Je jej výsledkom duševné uspokojenie alebo duchovná premena, ktorú môže vypôsobiť iba Duch Svätý?*

Pavol sa nechváli; zásluhy za všetky svoje úspechy pripisuje Bohu. Kým sa falošní učitelia chválili svojou mocou a prestížou, Pavol vyjadruje svoju pokoru a závislosť pred Bohom.

Nikto o sebe nemôže vyhlasovať, že je dostatočný (tak on, ako aj jeho služba) bez Božej pomoci. Pán Ježiš povedal: „**Ja som vínný kmeň a vy ste ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nič nemôžete činiť**“ (J 15,5). Náš Pán a Majster jasne deklaruje princíp, ktorý sa nikdy nezmenil: Ak „**nezostávame v ňom**“, hlboko, osobne v dôvernom vzťahu a dennodennom nasledovaní, poslušnosti v Jeho slove a závislosti, tak je naše sna-

ženie – akokoľvek dobre mienené a robené – duševné, a v konečnom dôsledku odsúdené na neúspech a Boh sa k nemu nemôže priznať. Dnešné premýšľanie je dobrým časom na skúmanie svojich motívov pre službu, a je úplne jedno, kde slúžime a kam sme povolani. Kiež by sme mali dosť pokory a odvahy s čistým svedomím povedať ako Pavol: „**Niežeby sme boli schopní vymyslieť niečo sami od seba, už ako sami zo seba, ale naša schopnosť je z Boha.**“

Svoju apoštolskú spôsobilosť, ktorú jeho protivníci popierali, Pavol odôvodňuje poukazom na povolanie za služobníka Novej zmluvy, ktorého sa mu dostalo od Boha a Ježiša Krista.

Nikto nie je schopný sám splniť úlohu, ku ktorej ho volá Boh. Naše vlastné schopnosti a šikovnosť bez moci a pomoci Ducha Svätého nás dovedú max. do polovice cesty. A budeme akurát tak frustrovaní a vyhoríme. Pozrime sa na seba, do našich seniorátov – koľko popola tam je, koľko frustrácie, koľko utrápených a znechutených služobníkov. Ako nasledovníci Pána Ježiša Krista potrebujeme mať charakter a zmocnenie, ktoré dáva iba Boh.

Pavol na začiatku svojich listov deklaruje, kým a k čomu bol povolaný: „**Pavel, apoštol (ustanovený) nie ľuďmi ani prostredníctvom človeka, ale Ježišom Kristom a Bohom Otcom, ktorý Ho vzkriesil z mŕtvych**“ (Gal 1,1).

A preto môže korinským kresťanom v pokoji napísať: „**Lebo toto je naša chvála: svedectvo vlastného svedomia, že sme sa na svete a najmä medzi vami žili v svätosti a čistote Božej, nie v telesnej múdrosti, ale v Božej milosti. Lebo nič iné vám nepíšeme, ako čo čítate, ale aj poznáte, a dúfam, až do konca poznávať budete**“ (2Kor 1,12-13).

Kvôli ohováračom, nepravínikom a tým, ktorí spochybňujú jeho autoritu a poverenie, vyslovene zdôrazňuje, že jeho spôsobilosť pochádza od Boha: **„Lebo nie sme ako mnohí, ktorí si robia obchod zo slova Božieho, ale hovoríme z čistého srdca ako z Boha a pred Bohom v Kristovi“** (2Kor 2,17) alebo **„zľúbilo sa vyjaviť vo mne Svojho Syna, aby som hlásal radostnú zvesť o Ňom medzi poľanmi, ani chvíľu som sa neradil s telom a krvou“** (Gal 1,16) a priznáva, že sám zo seba nemôže nič: **„Všetko môžem v Kristovi, ktorý ma posilňuje“** (Fil 4,13) a: **„Aj ja, keď som prišiel k vám, bratia, prišiel som nie s vyberanými slovami, alebo s múdrosťou zvestovať vám svedectvo o Bohu; lebo som si umienil, že medzi vami nebudem vedieť nič iné, jedine Ježiša Krista, a to toho ukrižovaného. A ja som bol u vás i slabý i bojzlivý a veľmi prestrašený, moja reč a moja kázeň nebola v presvedčivých slovách múdrosti, ale v dokazovaní Ducha a moci, aby sa vaša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci“** (1Kor 2,1-5).

Iba vtedy to „funguje“, iba v moci Ducha a v povolání Pána Ježiša je evanjelium autentické a má moc meniť životy, prinášať nádej, pokoj, zdravenie, slobodu a nádej.

Príliš často dnes dokazujeme skrze kázne svoju múdrosť, výrečnosť, vtipnosť, snažíme sa zaujať krasorečnením či pátosom, ale je to prázdne, bez moci, je to iba duševné, založené na **„ľudskej múdrosti a nie na noci Božej“**. A k niečomu takému sa BOH neprizná!

Učme sa, čo to znamená **„zostávať v Ježišovi, byť v ňom hlboko zakorenéný“**. Aby sme mohli v pokore povedať a v zhone života ukázať, že **„naša schopnosť je s Boha.“**

A tiež pamätajme, že **„tento poklad máme, pravda, v hlinených nádobách, aby sa ukázalo, že to prenesmierna moc je z Boha, a nie z nás“** (2Kor 4,7). Nech v nás ostatní okolo vidia **„Ježiša Krista, toho ukrižovaného“**.

Stanislav Kocka

Modlitba: Odpusť, Bože, že často riešime veci sami, z vlastnej sily a vôle. Prosíme, daruj nám silnejšiu vieru, že iba v Tebe je to správne rozhodnutie, že aj keď môžeme používať rozum, ale hlavný smer musíš určiť Ty, aby to bolo dobré. Amen.

Svedectvo: Ako ma oslobodilo, keď som odovzdal/a starosti Bohu.

Rozhovor: Zostávame v Ježišovi? Čo to znamená? Ako sa to prejavuje?

Podporujeme sa: V aktívnej viere pri rozhodovaní.

Prosme za: Vládu a vedenie na všetkých úrovniach v štáte aj firmách, organizáciách, Cirkvi.

20.3.

Keď sa utvrdí svedectvo o Kristovi v nás...

1.Korinským 1,4 -7

Očakávame zjavenie sa nášho Pána Ježiša Krista? Nemáme nedostatok v nijakom dare milosti? Boli sme v Kristovi obohatení všetkým, každým slovom a všetkou známosťou?

Ak áno, znamená to, že sa utvrdilo svedectvo o Ňom medzi nami. Áno, svedectvo má takúto moc. Ono totiž buduje vieru. Tá otvára srdcia voči Duchu Svätému a On potom dokoná Svoje dielo v nás.

Kristovo svedectvo je o minulosti, ale je aj o dnešnom svete. Aj dnes Pán Ježiš pracuje na našich vnútroch a našich životoch. Kto sa Mu otvorí, tomu mení srdce, myseľ a nakoniec aj správanie. Poznáte to zo svojho života? Viete povedať: *„Mám takéto zlé sklony, ale keď ma Pán Ježiš vedie Jeho Duchom, zrazu je to iné. Stráca sa nenávisť – na úkor lásky. Namiesto hádky prichádzam s upokojením, namiesto sebestva a hrabania k sebe dávam v láske, namiesto pýchy vnímam pokoru...“*

Ak mám v sebe takéto svedectvo, obohacuje to mňa, aj svet naokolo. Ak mi chýba, potrebujem prejsť premenou mysle. To znamená pokáním (v Biblii prekladajú ako pokánie slovo **metanoja**, čo znamená **zmena myslenia**). Musíme mať myseľ Pánovu (1 Korinským 2,16).

Nestačí však svedectvo len raz počuť. Nestačí nadchnúť sa nad tým, čo pre nás Pán Ježiš Kristus vykonal. Musí sa to utvrdiť v nás. V každodennom živote. V každom rozhodovaní pomyslieť na Neho, čo zaplatil za našu slobodu a život... Nech to hýbe naším srdcom. Nech to oživuje a vyrovnáva svedomie. Nech to dáva silu odolať zlu, odolať strachu, či bolesti.

Nech nás v tom Duch Svätý vedie a upevňuje.

Modlitba: *Ďakujeme za všetko, čo dostávame pre svedectvo o Pánovi Ježišovi. Ďakujeme, že ním sme neskutočne obohatení. Odpusť, Bože, že málo svedčíme a málo sa zaujímate o Tvoje svedectvá. Amen.*

Svedectvo: Ako svedectvo o Kristovi postupne počas rokov zmenilo môj život.

Rozhovor: Ako často myslím na Ježiša a to, čo pre mňa vykonal a koná?

Podporujeme sa: V upevňovaní svedectva. Budme k sebe úprimní, ak je príliš plytké. Modlime sa, aby sa prehĺbilo.

Prosme za: Vytrvalosť pre národ. Aby sme vedeli dlhodobo dodržiavať potrebné opatrenia, keď treba. Počas epidémie niektoré skupiny robili opak a potom sa to vypomstilo všetkým. Nech už máme viac pokory a múdrosti.

Peter Dubec

27.3.

Máme byť svedkami

Skutky 1,8

Ako často sa stretávame s tým, že keď kážeme Božie slovo, úprimne, z čistých pohnútok zjavujeme celú pravdu, tak ľudia Slovo odmietajú, nerozumejú mu, či dokonca sa k nemu stavajú nepriateľsky až agresívne. A pritom vieme, že práve tu je cesta nového života, cesta nového začiatku, tu je zdroj a pravda; že sám Boh, Pán neba a zeme sa skláňa k padnutému a hriechom zničenému človeku s nekonečnou láskou a záujmom. Že Ten, voči ktorému sme sa najviac previnili, nám odpúšťa a ON prvý stavia mosty. Že *„On za nás zomrel, ešte keď sme boli hriešni“* (Rim 5,8). Napriek tomuto všetkému, ľudia túto radostnú a východisko ponúkajúcu zvesť a cestu odmietajú. Paradoxne naďalej tragicky a slepo trvajú na svojom, často deštruktívnom a seba a iných ničiacom živote a na hodnotách bez východiska. Ako je to možné? Pavol to vidí tak, že to *„boh tohto sveta zatemnil myseľ neveriacich, aby sa im nerozsvietilo svetlo evanjelia o sláve Krista, ktorý je obraz Boží.“*

Evanjelium je „*zahalené tým, čo hynú*“ a má to na svedomí „*boh tohto sveta*.“ Na to nikdy pri zvestovaní evanjelia nezabúdajme.

Na srdci a mysli neveriacich „*spočíva závoj*“, ktorý im bráni porozumieť pravde evanjelia. A pritom ide o ľudí inteligentných, rozumných, sčítaných, vzdelaných, alebo jednoducho „so zdravým sedliackym rozumom“. Napriek tomu majú pri počúvaní evanjelia zastretú myseľ, ako keby im táto jasná a priama „dobrá správa“ išla jedným uchom dnu a druhým von.

Preto sa nehnevajme na ľudí, ktorí nereagujú na zvesť evanjelia, alebo sa správajú akokoľvek neprimerane – svoj hnev obráťme na diabla. On robí a bude robiť, kým bude mať čas, všetko, čo bude môcť, aby každého zaslepil a zničil. Použije akýkoľvek prostriedok a neštíti sa ničoho, aby sa nikomu „*nerozsvietilo svetlo evanjelia o sláve Krista, ktorý je obraz Boží*.“

Toto zistenie by nás o to viac malo motivovať do príhovorných modlitieb, pretože iba Boh môže darovať svetlo, zničiť tento diabolský závoj a priniesť slobodu – a som presvedčený, že Boh to aj chce urobiť. Na to poslať nás – Svoju cirkev, aby sme kázali nezriedené evanjelium v moci Ducha Svätého. Byť JEHO svedkami.

Preto ale potrebujeme byť touto *modcou z výsosti* vyzbrojení a vystrojení – plní Ducha Svätého. A na to je potrebné čakať, oddeliť sa preto a neprestať hľadať. Samé sa to nestane, Božia plnosť a pomazanie nechodí na špinavé veci, pohŕtky a srdcia.

Nech sú nám povzbudením a motíváciou Pavlove slová z 1.listu Tesalonickým: „*Vieme, bratia Bohom milovaní,*

o vašom vyvolení, lebo sme vám ne-zvestovali evanjelium len slovom, ale aj v moci a Duchu Svätom a v úplnej istote, veď viete, akí sme boli medzi vami a pre vás. A vy ste sa stali našimi aj Pánovými napodobňovateľmi, keď ste, hoci v mnohom súžení, s radosťou z Ducha Svätého prijali slovo, takže ste sa stali vzorom všetkým veriacim v Macedónii a Acháji. Lebo od vás sa rozhlásilo slovo Pánovo nielen v Macedónii a Acháji, ale vaša viera v Boha sa rozniesla po celom kraji, takže nám ani netreba hovoriť. Však (oni) sami rozprávajú o nás, ako sme prišli k vám a ako ste sa obrátili od modiel k Bohu, aby ste slúžili živému a pravému Bohu“ (1,4-9).

Stanislav Kocka

Modlitba: Odpusť, Bože, že sa niekedy hneváme na ľudí, ktorí neprijímajú Evanjelium, alebo ho nevnímajú. Daj nám jasné poznanie, že máme prosieť za ich oslobodenie od armády toho Zlého. Veď nás, aby sme správnymi slovami správne zvestovali správnym ľuďom Tvoje Slovo života. Amen.

Svedectvo: Kto mi povedal Evanjelium? Prečo som ho prijal/a? Odmietal/a som ho predtým?

Rozhovor: Ako je dobré zvestovať Evanjelium.

Podporujeme sa: Modlitbami – rozprávajme sa, ako sa nám nepodarilo niekomu vysvetliť Evanjelium a modlime sa zaňho, aj za nás, aby sme to dokázali lepšie.

Prosme za: Misionárov, aby mali podporu v Cirkvi a aby mali hlavne jasnú ochranu a vedenie od Ducha Svätého. Nech Pán žatvy tiež povoláva ďalších pracovníkov.

Ak šírimo nezmýsly, ako nám budú veriť, keď budeme šíriť Evanjelium?

V poslednom čase vidím mnohých kresťanov, ako šíria rôzne „múdrosť“ o vakcínach, napríklad: „*Neexistuje vakcína na rakovinu, tak ako môže byť na covid?*“.

Na niektoré druhy rakoviny naozaj nie je vakcína. Na iné je. Napríklad papilloma-virus spôsobuje istú rakovinu a naň očkovanie existuje. Teraz trochu s humorom: Na rakovinu pľúc, ktorú spôsobuje napríklad fajčenie môže byť len také amatérske očkovanie. Keď dieťa chce fajčiť, dajte mu 10 cigariet naraz. A potom mu budú cigarety také hnusné, že ich už do úst nezoberie...

Potom som čítal otázku: „Na Covid nie je liek, tak ako môže byť vakcína?!“

Tak, že je ľahšie urobiť vakcínu. Stačí rozmnožiť vírusy a oslabiť ich, či usmrtiť, aby sa s ním imunitný systém stretol a naučil sa brániť. Človek je úžasne stvorený – organizmus si vie sám vyvinúť liek! Naozaj nad tým žasnem, že telo si vytvorí liek za tak krátky čas, hoci vedci na to potrebujú počítače a trvá im to dlhšie.

Ale prečo to píšem sem? Lebo keď rozumní ľudia vidia, že niekto šíri nezmýsly, tak od neho neprijmú ani Evanjelium. Nenechávajme sa strhnúť nejakými posmievačmi, čo vymýšľajú bludy, aby niekomu uškodili, alebo sa zabávali na hlúposti druhých. Budme radšej nositeľmi pokoja a Slova večného života.

Peter Dubec

PÚŠTE MAJÚ CENU ŽIVOTA

Púšte majú rôznu podobu: ťažké choroby, strata milovanej osoby, dieťa závislé na drogách, samota... Sú nesmierne boľavé.

Sú neraz veľmi ťažké. Ale tá bolesť tela či duše spôsobuje nevidané veci, lebo trpiacemu otvára oči srdca. Púšť mení priority hodnôt. Peniaze, sláva, prepych, móda... to všetko sa stáva márnosťou. A preto potrebujeme púšte. Aby sme mohli žiť! S Kristom, v nebi!

Všetci Boží služobníci prešli púšťami života: Abrahám, Mojžiš, Jób, Jozef, Dávid, Jeremiáš, Mária, Pavel, Peter... A tu spoznávali tú nádhernú Božiu tvár, ten vzácny Boží charakter, ten nevyčerpatelný zdroj Lásky Božej. Denne prechádzali púšťou, ťažko, boľavo, ale v pokání a bázní a najmä v nádhornej nádeji, že ich dobrý Pán vie o ich trápení a pomôže. A vždy sa tak stalo! Vždy prišli do oázy, ktorú im Pán Boh pripravil!

Veď Boh je verný a plní do bodky Svoje zaslúbenia pre všetkých tých, ktorí Ho milujú: „**Keď pôjdeš cez vodu, budem s tebou a keď cez rieky, nezaplavia Ťa, keď budeš kráčať cez oheň, nezhoriš ani plameň Ťa nespáli...**“ (Iz 43,2).

Či tieto slová lásky živého Boha v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, platia rovnako i dnes? Ani čas, ani pochybovači či posmešníci nemôžu nahlodať Božie slovo.

Pán Boh nás dobre pozná, akí sme slabí a ako nás lákajú satanove zvody bohatstva, slávy, prepychu. Preto sú púšte pre nás veľmi dôležité. Mnohí na nich našli záchranu. Aj ja k nim patrím. Bohu vďaka!

Cez mnohé súženie musíme vojsť do kráľovstva Božieho (Sk 14,22).

Akou potom Mária musela prechádzať púšťou? Veľmi namáhavou a bolestivou. Pamätám sa, že ešte v 80-tych rokoch minulého storočia slobodná matka mala na dedine veľmi ťažké polozenie. Stala sa terčom posmechu, kritiky, klebiet... A tu hovoríme nielen o období dávno predtým, ale i o mimoriadne náročnej morálke v zákonníckom židovskom prostredí. Mohla ona snáď niekomu vysvetľovať, ako počala dieťa? Že je z Ducha Svätého? Okolie by ju vysmialo, že sa pomiatla.

V jednom rozhovore s kresťanom istá novinárka výsmešne poznamenala: „Ktorí odborníci rozobrali, že Duch Svätý vstúpil do Panny Márie?“ Drahí v Pánovi, cítite ten výsmech? A to v krajine, v ktorej je ešte náboženstvo živé!

A čo Mária? Vtedy bolo nemysliteľné, aby našla čo len jedného, kto by s ňou sympatizoval. Jozef vďaka Božiemu zása-

hu poznal pravdu a vzal si ju tehotnú za manželku. Aj ten si iste užil posmechu až- až. Mária i Jozef boli na púšti nielen počas jej tehotenstva, ale i potom. Veď cesta Ježiša bola trnistá, vydláždená intrigami proti Nemu, nenávisťou, opovrhnutím, a to všetko vyvrcholilo v zrade a v smrti na kríži. A Mária, matka Ježiša, ako jej mohlo byť tam, pod tým krížom? Srdce krvácalo, meč bolesti jej ho preťal. A aj po smrti Syna, ako jej mohlo byť uprostred náboženských fanatikov a farizejov?! Som presvedčená, že veľmi ťažko.

Ale Mária uprostred púšte poznala oázu oddychu a pomoci. Bol ňou jej Boh a Pán, tam sa utiekala. Keď si ju Boh vybral, tak to iste bola mimoriadne vzácna žena s nádherným poslušným srdcom oddaným Bohu. A až do posledného svojho výdychu bola verná: „**Som služobnica Pánova, staň sa mi podľa tvojho slova!**“ (Lk 1,38). Mária nebola smädná ani uprostred púští a kríz života. Sýtila sa a pila z Hospodina a radosť z Hospodina bola jej silou.

Je čas milosti. Nevieme dokedy. Avšak, ak dnes počuješ Boží hlas, nezatvrdzuj si srdce. Vykroč k Láске. Tá Láska je bezhraničná a veľmi Ťa miluje.

Tá Láska, to nie je bezbranné bábätko, je to Mocný Boží Syn, Spasiteľ sveta. Len On, Ježiš Kristus, môže napojiť každého smädného uprostred dažďa.

Pozrime sa na ten kríž, nie do kolísky, lebo len na kríži nájdeme cestu k plnohodnotnému životu, len Ježiš je „**Cesta, Pravda, Život**“ (Jn 14,6). A na tom kríži si môžeme prečítať najľúbostnejší a najdojímavejší list. Je napísaný krvou nášho Pána, je pre teba i pre mňa, aby sme život mali a hojne mali.

Danka Zubčáková

KOSTOLNÁ MYŠ A SVIEČKA Z VČELIEHO VOSKU

Bola raz jedna chudobná kostolná myš, ktorá žila v jednom veľkom, peknom, ale studenom kostole.

Bohužiaľ, bolo tu len málo toho, čo sa dalo zožrať, preto malá myška jedného adventného dňa hneď spozornela, keď sa po kostole začala šíriť sladká medová vôňa: „Hm“, zaňuchala malá myš, „*odkiaľ sa berie táto nádherná vôňa?*“ A išla za svojím nosom. Netrvalo dlho a už stála kostolná myš pred veľkou sviečkou z včelieho vosku, ktorá bola vystavená medzi jedlovými vetvičkami.

„*Och, krásne voniaš!*“ povedala myška.

„*A keby si tak videla, ako svietim!*“, odpovedala sviečka.

„*To by som raz chcela uvidieť*“, povedala myška. „*Ja chodím do kostola len vtedy, keď už nesvietia žiadne svetlá.*“

Preto sa sviečka z včelieho vosku rozhodla, že by raz chcela svietiť len pre kostolnú myš.

A tak sa aj skutočne stalo. Jedného večera, keď bolo po bohoslužbách, si sviečka podržala malú iskierku vo svojom knôte, aby celkom nezhasla. Keď už sa na ňu nikto viac nepozeral, začala znovu horieť, zažatá pomocou prievanu. Keď ju chudobná kostolná myš v tom veľkom tmavom kostole uvidela, nedokázala zo seba vydať ani hlások. Takýto kostol ešte myška nikdy nevidela. Malý plamienok sviečky premenil temnotu priestoru na zázračnú hru svetla a tieňa.

„*Och, to je pekné!*“, zapišťala myšička a utekala ku voskovej sviečke. V jej blízkosti bolo celkom jasno. A tej úbohej kostolnej myške bolo tam pri sviečke tak príjemne teplo, ako jej bývalo len v lete na teplom kameni. „*Ďakujem ti*“, zašepkala myška sviečke. „*Ďakujem, takto krásne ešte v mojom kostole nikdy nebolo!*“

Sviečka sa tomu zasmiala a skoro vznikol dojem, že je pri tom smiechu menšia.

Myš sedela dlho pri sviečke. Bolo tam teplo, jasno a pekne. Tú noc si úbohá kostolná myš vychutnávala. Bolo jej tak, akoby sa kúpala v tom svetle a teple sviečky. Nakoniec sa ale myška preľakla: „*Ty si sa celkom zmenšila!*“ zapišťala myška.

„*To si si všimla až teraz?*“, odpovedala sviečka tichým hlasom. „*Pod' sem, chcem ti prezradiť jedno tajomstvo,*“ zašepkala. A myška zaostřila svoje uši. Sviečka začala rozprávať: „*Myška, šťastie je horieť a zhasnúť. Rozumieš tomu?*“

Myška nechápavo potriasla hlavou.

„*To, čo sme teraz spolu zažili, myška, to sa mohlo udiať len preto, že som sa nebála toho, že sa zmenším. Keby som chcela zostať veľkou, peknou, voňavou sviečkou, nikdy by som nemohla uzrieť to šťastie v твоjich tmavých myšacích očiach. Nikdy by som spolu s tebou neprežila tvoju radosť, keby som nebola ponechala tlieť tú malú iskierku v knôte a keby som pre teba nehořela. Bez môjho svietenia by bol kostol teraz tmavý a studený a nebol by teplý a rozjasnený.*“

„Tomu rozumiem“, povedala kostolná myš. „Pretože horiš a zmenšuješ sa, to je pre mňa pekne a robí mi to radosť. Daruješ sa mi tým, že mi dávaš svetlo a teplo.“

„To si pekne povedala“, odpovedala sviečka. „Áno, ja sa ti darujem, aby si bola šťastná.“

Veľkými očami sa pozerala myška na stále viac sa zmenšujúcu sviečku. „Šťastie je horieť a zhasnúť“, mrmľala si.

Sviečka sa sklonila a ešte raz jasnejšie zažiarila. Jej svetelný lúč padol na tvár ukrižovaného Ježiša, ktorý visel vyrezaný z dreva na oltárnom kríži. Kostolnej myši sa skoro zazdalo, že sa zasmial.

A aj neskôr sa malej myške často stávalo, že v tichých okamihoch hľadela na Ježiša, keď jej prišla na myseľ vosková sviečka a napadla jej pritom myšlienka: „Darujem sa ti, aby si bola šťastná!“

Michael Pfeiffer

Z nemčiny preložila Vlasta Okoličányová

OTČENÁŠ človeka 21. storočia

Otče náš, ktorý si v nebesiach, pohliadni milostivo na túto nepatrnú zem, plnú ľudského hriechu, nenávisti, lži a nespravodlivosti.

Posväť sa meno Tvoje a zasvieť i tým medzi nami, ktorí Ťa ešte nepoznali, alebo nechcú poznať, pretože ich božstvom je ľudská sláva a bohatstvo.

Príď kráľovstvo Tvoje i k nám, čo sme od Teba ešte veľmi vzdialení. Napriek tomu nám dávaš viac, než si zaslúžime, ale nie sme Ti vďační, pretože všetko považujeme za samozrejmosť.

Buď vôľa Tvoja ako v nebesiach, tak i na zemi. Na tej zemi, ktorá ešte stále uprednostňuje vôľu mocných a veľavravných, vymýšľajúcich i podlo konajúcich.

Chlieb náš každodenný daj nám dnes . . . Odvykli sme si posilňovať sa chlebom Tvojho slova. Milšie sú nám sladko znejúce a mnoho sľubujúce ľudské slová.

A odpusť nám viny naše . . . Aspoň Ty nám odpusť, pretože my ešte stále nedokážeme odpúšťať tým, čo nám chtiac alebo nechtiac ublížili, a preto nemôžeme vyznať s pravdou, že aj my odpúšťame vinníkom svojim nenávisti, lži, pretvácky, povýšenia, pýchy, bohatstva a zla, pretože celý náš krátky život je pominuteľný, iba Ty si večný.

Ale zbav nás zlého.

Lebo Tvoje je kráľovstvo, i moc, i sláva naveky.

Amen

Nora Baráthová

Oplatí sa byť verný Pánu Bohu?

Pán Boh si Svojich verných požehnáva, stará sa o nich a aj si ich označí, aby boli iní, ako ľudia tohto sveta. Hovorí o tom viac veršov z Písma ako napríklad: Zj 7,3; Ez 9,14; Zj 14,1. Sú označení a mali by byť svetlom sveta. Nesplynuli s týmto svetom. Žiaľ, dnes už skoro nie je rozdiel, ktorí sú veriaci a neveriaci. Všetci rovnako milujeme peniaze, majetok a zabúdame, že sme na bojisku tohto sveta a kde máme večný život.

Aj Antikrist – podobne ako Pán Boh – chce robiť podobné veci a chce svojich ľudí označiť. Kde a ako to treba urobiť, robili v Amerike veľký a drahý výskum a prišli na to, že to treba urobiť na pravej ruke alebo na čele. Ale oni nevedeli, že Biblia všetko dopredu prepovedala a už to je pred 2 000 rokmi v Biblii zapísané v Zj 13,16.

Biblia predpovedá, že pred príchodom Pána Ježiša tu bude veľký chaos. Bude treba riešiť choroby, vojny, hlad, nekonečné súdne procesy, ekologické problémy. Tento svet to nedokáže poriešiť. Ale zrazu sa zjaví Antikrist a ten sa zaručí, že to dokáže vyriešiť. Jeho návrhy ľudstvo s radosťou prijme, lebo bude už unavené testovaním, očkovaním a inými bezvýslednými akciami a dajú sa očipovať.

„Pôsobí aj to, aby všetci, malí aj veľkí, bohatí aj chudobní, slobodní aj otroci, dali si znak na pravé ruky alebo na čelá“ (Zj 13,16).

Čo čaká tých, ktorí sa nedajú očipovať? Hovorí o tom verš Zj 13,17: Budú mať sankcie, nebudú môcť slobodne žiť na tomto svete. Možno sa ukáže, že testovacie akcie sú bezvýsledné a my kresťania sa ich môžeme slobodne zúčastniť. Ale už sankcie tých, ktorí sa nedajú otestovať, nám veľmi pripomínajú situácie, ktoré nastanú pre neočipovaných ľudí.

Čo čaká tých, ktorí sa dajú očipovať? Aj toto Biblia predpovedá v Zj 14,9-11. Doslova je tam napísané, že budú mučení „ohňom a sírou“.

Milí moji, videli ste horieť síru, aké to vydáva krásne farby. Všetky farby dúhy. Aj pani Lótovej sa to veľmi páčilo, chcela sa na to dívať – no my vieme ako dopadla (1Moj 19,26).

Diabol chce aj na to ľudí pripraviť, ako to bude v pekle: krásne meniace farby, dymu, výbuchy a pod. Vidíme to už dnes. Na všetkých zábavných šou sa striedajú farebné svetelné efekty a dym rôznej farby. *Aké je to pekné pre oči. Veď na tom nič nie je zlého, veď sa to dá urobiť počítačovou technikou.* Veľká škoda, že už aj na kresťanských koncertoch sa udomácnili tieto praktiky, ako keby nepoznali text Rim 12,2: **„Nepripodobňujte sa tomuto svetu...“**

Na záver otázka: Komu sa necháme otestovať a označiť my??? Skúmajme Písma, lebo všetko je dopredu prepovedané (Mat 24,7-8).

Lubomír Ďuračka st.

ÚZKOSŤ

(2Kor 12,7-10)

Žiaľ, pojem „úzkosť“ je mnohým dôverne známa. Bojujeme s tým a zápasíme. **No, čo ak ťa práve úzkosť môže priviesť bližšie k Pánovi Ježišovi.**

Prečítajme si silné svedectvo

„*Myslím, že čoskoro zomriem.*“ To je presne to, o čom som premýšľal mnoho bezsenných nocí počas minulého roka. Snažil som sa zaspáť, len aby som sa prebudil v hrôze bez akejkoľvek zjavnej príčiny. Cítil som tlak v hrudi. Mal som pocit, že sa dusím a niekedy som nemohol dýchať. Tento cyklus sa opakoval, až som nakoniec rezignoval a rozhodol som sa spať na gauči, aby som nebudil svoju manželku. Jedného dňa som zašiel k doktorovi a opísal mu svoje symptómy — bolesť v hrudi, problém zaspáť a záchvaty paniky. Po niekoľkých návštevách a testoch mi diagnostikoval úzkosť. Môžem byť úprimný? Vyvolalo to vo mne pocit zlyhania, ako kresťana. Azda som sa voči tomu nemodlil správnym spôsobom? S týmto by som nemal mať nič dočinenia, pomyslel som si, mal by som mať v sebe pokoj, nie obavy — to je to, čo hovoril Ježiš, aby sme robili!

Potom, čo som začal postupovať podľa doktorových inštrukcií a začal brať malé dávky liekov, pokračoval som v modlitbe za to, aby úzkosť jednoducho odišla. Už som s ňou nechcel mať nič spoločné. V 2. Liste Korinťanom 12 Pavol opisuje „**osteň v tele.**“ Aj keď presne nevieme, čo tým Pavlovým „ostňom“ bolo, úzkosť sa ním istotne môže stať pre mnohých ľudí, vrátane mňa. Pavol povedal, že prosil Pána trikrát, aby mu ho odňal, no namiesto toho mu Ježiš povedal: „**Stačí ti moja mi-**

losť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.“ Ježišova milosť je postačujúca, bez ohľadu na okolnosti. Ako som sa modlil za uzdravenie, začal som sa približovať k Ježišovi. Ako v prípade Pavla, Boh neodňal môj „osteň“. No zistil som, že som viac oduševnený pre čítanie Božieho Slova a že sa modlím viac, ako kedykoľvek predtým. Veril som, že to, čo potrebujem, je uzdravenie z mojej úzkosti. **V skutočnosti som však potreboval viac Ježiša.** Netvrdím, že ak by som bol bližšie Ježišovi, tak by som sa úzkosti úplne vyhol. Takisto sa neprestanem modliť za to, aby úzkosť odišla. Modlím sa naďalej, aby mi tento osteň bol odňatý, ako to robil aj Pavol. No deje sa mi niečo oveľa lepšie, ako náhle uzdravenie z úzkosti — rozvíjam hlbšie chápanie Boha a bohatší vzťah s Ním. **Namiesto iba modlenia sa za pokoj, som sa začal približovať Princovi Pokoja.** Keď som sa začal strachovať o svoju budúcnosť, pripomínal som si, že On je Alfa a Omega – začiatok a koniec, prvý a posledný. **Modlil som sa za to, aby úzkosť odišla, no našiel som niečo oveľa lepšie: ohromnú, milujúcu prítomnosť Ježiša v mojom živote, dokonca uprostred mojich úzkosti.**“ – Jordan

Nemusíme vždy rozumieť, ako Boh s nami jedná, hlavne keď prežívame ťažké chvíle, ale využime každé obdobie života, aby sme sa viac a viac túžili priblížiť k Pánovi Ježišovi a tam, v JEHO blízkosti objavíme a spoznáme „**Božiu moc a Božiu milosť**“, tak ako to prežil Pavol.

Čítajme pozorne s modlitbou 2Kor 1,3-7

Stanislav Kocka

NA CESTE DOMOV

Lebo teraz je nám spasenie bližšie, ako keď sme uverili (Rímskym 13,11).

Stojíme na začiatku nového roku. Pred nami leží neznáma cesta. Nevieme, ako budú vyzeráť budúce kroky, či bude nasledovať rovná alebo strmá cesta. Ale dve skutočnosti nás v práve začínajúcom roku môžu povzbudzovať:

1. Ako veriaci sme na ceste domov. Ako sa naše srdcia radujú a sú šťastné, keď myslíme na istý cieľ. Počas tohto roku môžu našu cestu zatieniť mnohé tieň a môžu nás postihnúť teraz ešte neznáme utrpenia. Ale každým krokom sa o niečo približujeme k svojmu nebeskému domovu. Tam budeme vidieť Spasiteľa v celej Jeho kráse a sláve. Tam nájdeme odpočinok a budeme sa tešiť z nerušeného spoločenstva s Otcom a so Synom.
2. Pán Ježiš nás sprevádza na ceste. On zaslúbil: **„Ajhla, ja som s vami po všetky dni, až do konca vekov.“** Tento sľub bude dodržiavať aj v novom roku. Je aj tu na temných miestach a volá na nás: **„Ja som, nebojte sa!“** A keď ležíme skleslí na zemi, opäť nám pomáha vstať. Aj v pekných dňoch je s nami a má podiel na našej radosi. V každej situácii vedome môžeme počítať s Jeho prítomnosťou. Preto sa snažme deň čo deň žiť pre Neho a s Ním, kým On sám – ten verný Sprievodca na ceste k domovu – nás nevezme k Sebe domov.

z kalendára Pán je blízko

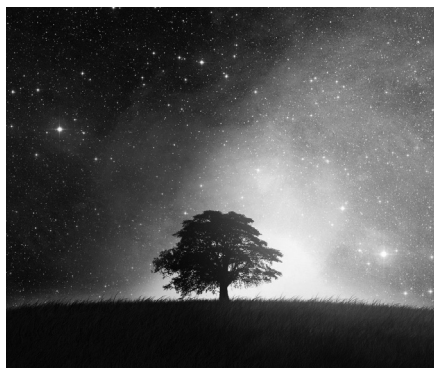
☾ hranici medzi dňom a nocou

„Kedy sa končí noc a začína deň?“ opýtal sa rabín nábožného žida.

Opýtaný sa pokúšal nájsť nejakú odpoveď:

„Možno vtedy, keď na nebi vidno prvý záblesk slnka? Alebo keď je možné rozoznať človeka od kríkov?“

„Nie“, povedal starý rabín. „Deň začína vtedy, keď dokážeme v tvári každého človeka poznať svojho brata a sestru. Dokiaľ toto nevieme, panuje v nás noc.“

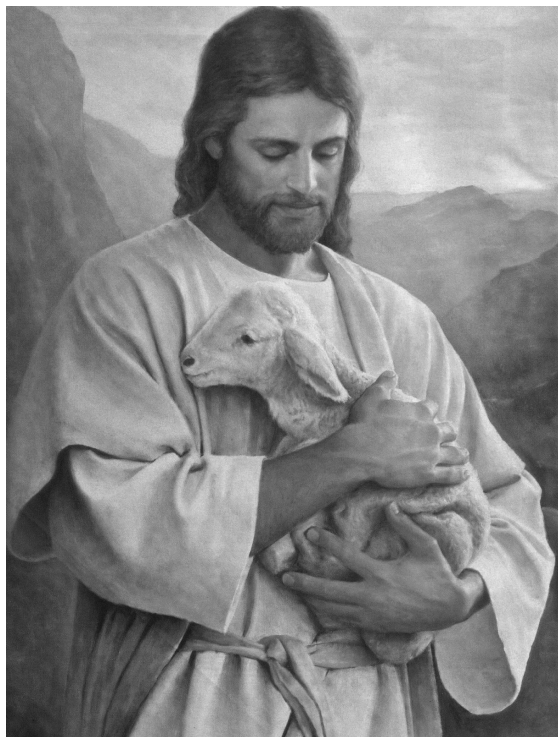
Hospodin je můj pastier

Žalm 23,1

Skôr než sa vyberiem na nejakú cestu, dbám na to, aby som na nič dôležité nezabudol. Preto mám už niekoľko rokov zoznam, v ktorom je všetko, čo človek potrebuje na každej ceste. A ten sa mi veľmi osvedčil. Krátko pred začiatkom cesty si ešte raz prekontrolujem jednotlivé body, aby som sa ubezpečil, že mi v batožine nič nechýba.

S takýmto zoznamom by sme mohli porovnať 23. žalm. Dávid v ňom opisuje rôzne potreby človeka na jeho životnej ceste. Ale všimli ste si už niekedy, ako pri tom postupuje? Nепreberá do podrobností všetko, čo je potrebné, aby na konci skonštatoval: „Všetko je tu – nič mi nechýba.“ Dávid skôr ako prvú vec konštatuje: „**Hospodin je můj pastier,**“ a hneď pod to píše výsledok: „**Nebudem mať nedostatku.**“

Nie je to pozoruhodné? Pre Dávída nie je bohatstvo v tom, že sa Pán postará o jeho rôzne potreby (to On skutočne robí!). Pre neho je rozhodujúce to, že Pán je jeho Pastier; že on, Dávid, má k tomuto Pánovi osobný vzťah! Pozná toho jedného Dobrého Pastiera – to mu stačí, aby mohol povedať: „**Nebudem mať nedostatku.**“

Toto veľké bohatstvo, tento osobný vzťah k Dobrému Pastierovi, je možný ešte dnes aj pre nás. Ak sme vierou spojení s Kristom, sme „**v ňom obohatení všetkým**“ (1. Korinským 1,5). Kristus je náš Pán a náš Pastier a my Mu patríme ako Jeho vlastníctvo. – To stačí, aby človek mohol šťastne a skutočne spokojne žiť a s dôverou pozeráť do budúcnosti!

z kalendára Dobrá sejšba

ČO JE MODLITEBNÉ SPOLOČENSTVO?

Modlitebné spoločenstvo ECAV (skratka MoS) je súčasťou vnútro-misijného života cirkvi. Je to spoločenstvo tých bratov a sestier, ktorí kladú mimoriadny dôraz na modlitbu.

Modlitebné spoločenstvo nie je nový spolok v cirkvi, ale je to skôr hnutie tých, ktorí sami zotrvávajú na modlitbách a horlia za to, aby modlitebný život cirkevných zborov bol vrúcnejší a horlivejší.

Členom MoS sa stáva ten, kto prehlási (vyplnením a odovzdaním prihlášky výboru MoS – poštou na adresu MoS), že súhlasí so zásadami tohto spoločenstva. Sú to tieto 4 zásady:

Pán Ježiš Kristus, Boží Syn, je mojím jediným Spasiteľom a zvrchovaným Pánom. Jemu patrí môj život.

Božie slovo Biblie v zmysle augsburského vyznania je pre mňa pravidlom viery a života. Čítam a študujem si ho denne a pod vedením Ducha Svätého chcem toto slovo žiť v rodine a v zbore.

V Modlitebnom spoločenstve chcem záväzne zotrvať, pravidelne v sobotu večer v určenú hodinu najmä medzi 19.-21. hodinou sa modlievať a očakávať vo viere na splnenie Božích sľubov o duchovnom prebudení v cirkvi a spoločnosti.

Podľa svojich darov a schopností od Boha mi daných, chcem byť svedkom o spasení v Kristu Ježišovi a to pri osobnej i masovej misii a evanjelizácii a brať na seba aj utrpenie pre meno Pána Ježiša Krista. Chcem zostať verný zmluve Krstu Svätého, pestovať ducha ustavičného pokánia a čím častejšie pristupovať k stolu Pánovmu ako kajúci hriešnik.

Modlitebné spoločenstvo vzniklo už v roku 1935 na podnet farára Eugena Lukáča, ku ktorému sa pripojilo najprv osem a neskôr viac modlitebníkov-farárov. V roku 1991 na prvej konferencii v Liptovskom Hrádku sa k tomuto hnutiu pripojili aj hnutie neordinovaných, ktoré na východnom Slovensku podnietili a viedli bratia Kasár-Danielis a Semko. Odvtedy až do roku 2000 viedol MoS brat Michal Hreško, potom do r. 2004 Jozef Grexa. Po ňom vedenie na rok a pol prevzala sestra Zuzana Kolárovská. Teraz má MoS okolo 750 členov a veľa sympatizujúcich. Vedú ho farár Stanislav Kocka, jeho zástupca RNDr. Peter Dubec a tajomník Ing. Mikuláš Lipták.

MoS organizuje (skoro) každý rok výročnú konferenciu – vždy v inom cirkevnom zbore. Vydáva čítanie na každý deň Tesnou bránou a vnútromisijné letáčky.

Naša súčasná predstava je taká, že v každom cirkevnom zbore by mala byť skupinka modlitebníkov – ako súčasť vnútro-misijného života, ktorá by spolupracovala na všetkých úsekoch života cirkevného zboru. Podporovala by diakoniú, ale predovšetkým pomáhala pestovať a rozvíjať modlitebný život zboru – ako dobrý pomocník a spolupracovník miestneho ordinovaného pracovníka. Pritom nejde o vytvorenie ďalšieho spolku v cirkevnom zbore, ale skôr o hnutie, združujúce a podnecujúce vnútornú misiu a napomáhajúce rast cirkevného zboru, v ktorom sa môže zúčastniť aj ten, kto nie je jeho členom. Myslíme si, že členstvo nie je prvoradá, prvoradá je úprimnosť, horlivosť a zbožnosť.

Prajeme si, aby sa náš Otec nebeský priznával aj k tejto aktivite našej cirkvi.

Stanislav Kocka, vedúci MoS

Spíme, Bože, zobud' nás!

(Lahostajnosť)

„Nemýľte sa! Boh sa nedá vysmievať! Čo človek rozsieva, to bude aj žať! (Gal 6,7).

Pastier povedal slávikovi: „*Spievaj!*“ Slávik odpovedal: „*Nemôžem. Žaby veľmi kŕkajú. Pripravujú ma o všetku radosť zo spevu. Či ich nepočuješ?*“ A pastier povedal: „*Počujem, ale počujem ich preto, že ty si ticho.*“

Doba, v ktorej žijeme, je veľmi postihnutá nečistotou vzťahov medzi ľuďmi, ale i rozličnými ohavnosťami. To, čo teraz vidíme, počujeme, vnímame okolo nás, na uliciach, ba i v školách, vyvoláva nepokoj, obavy. Je možné, aby sa takáto morálka ešte stupňovala? Je možné, aby ľudstvo tento mravný úpadok prežilo s neodretými kolenami?

Čo však robíme preto, aby žaby prestali kŕkať? Aby bolo okolo nás počuť i vidieť stále menej ohavností? Spíme?! Bože, zobud' nás, možno sa ešte dá vrátiť k Tebe, lebo Ty si Boh veľkej lásky.

Zablúdili sme, Bože náš, v uliciach preplnených obchodmi a tovarom, v uličkách ohlušujúcej hudby a vyzývavých krások, v biznise a v reality šou, zablúdili sme vo falošných nepravdách, zablúdili sme i v tradíciách náboženstiev ... zablúdili sme a zabudli na Teba. Nikto Ťa nehľadá, nikto sa nespytuje na Tvoj názor, nikto sa Ťa nebojí. A tak blúdime a žaby stále viac kŕkajú a sláviky stále menej spievajú a kriminalita rastie a fa-

lošní kristovia sa ožívajú stále viac a pokoja je menej a menej a cesta do neba zarastá haraburdím.

Môj drahý Bože, odpusť nám a zobud' nás, spiacich kresťanov, preber z lahostajnosti. Aby sme boli soľou, ktorá bráni skazenosti a svetlom, ktoré preráža tmu. Prosíme Ťa za záchranu našich detí, nás všetkých, za pokoj v našej krásnej domovine, za nájdenie cesty do neba.

Ježiš hovorí: **Ja som Pravda, Cesta i Život** (Jn 14,6).

Toto však vedz, že v posledných dňoch nastanú ťažké časy. Ľudia totiž budú sebeckí, milovníci peňazí, chvastaví, spupní, rúhaví, rodičom neposlušní, nevďační, bezbožní, neláskaví, nezmlievaví, ohovárační, nezdržanliví, divokí, bez lásky k dobru, zradcovia, nerozvážni, nadutí, milovníci skôr rozkoší ako Boha. Budú sa tváriť pobožne, ale silu (pobožnosti) budú popierať (2Tim 3,2-5).

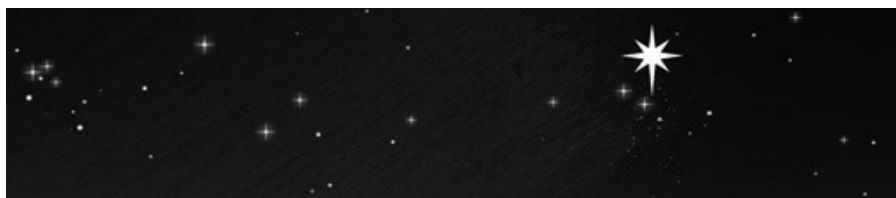
Nekonečné vynálezy, nekonečné pokusy prinášajú:

- vedomosti o pohybe, **ale nie o pokoji,**
- vedomosti o reči, **ale nie o tichu,**
- vedomosti o slovách, **ale ignorujú SLOVO.**

Kde je Život, ktorý sme v živote stratili?

Kde je Múdrost', ktorú sme stratili vo vedomostiach?

Danka Zubčáková

Prišiel si, Pane

*Prišiel si, Pane, nebadane,
za noci svätej, tichej,
tak tíško a tak nečakane,
ku duši hriechom lichej.*

*Prišiel si s láskou, ktorá lieči
všetky tie rany v duši.
Si svetlo, ktoré do tmy svieti,
keď srdce temno kruší.*

*Prišiel si, Pane, za brieždenia,
keď deň už nepozhovel,
po noci plnej utrpenia,
svitlo mi ráno nové.*

*Prišiel si, Pane, v svetle Slova,
ktoré spásu prináša,
do Tvojich rúk sa môžem schovať,
keď búrky zaútočia.*

*Prišiel si, Pane, strhať putá
duši, čo v hriechu lkala,
aby Ti, stokrát láskou hnutá,
za milosť ďakovala.*

*Ja neraz prosila Ťa, Pane,
za cestu žitia úspešnú,
kde úskalie nie je zradné,
jak obísť priepasť bezodnú.*

*Ja neraz prosila Ťa, Pane,
bych stále zrela slnka jas,
nepoznala chvíle žiaľne,
pokladov mala nadostač.*

*Ja neraz prosila Ťa, Pane,
by múdrosť sveta si mi dal,
šťastia za náručie plné,
nik mi žitia radosť nevzal.*

*Jak nerozumné boli prosby,
ach, odpusť mi, drahý Pane,
to bol žitia obraz hrozný,
bez viery a bez nádeje.*

*Vďaka Ti, Pane, za záchranu,
už iné túžby duša má,
keď pokánia slzy kanú,
tak viera krídla dostáva.*

*Jak bezcenná je múdrosť sveta,
i všetky jeho poklady,
zmysel žitiu dáva viera,
v Kristu je človek bohatý.*

Alžbeta Ondusková

Z bodliakov nikdy osoh nebude

(Duch náboženstva)

„...ale tá (zem),čo donáša trnie a bodlačie, je neúrodná, blízka kliatbe a jej konečným určením je, aby bola spálená“ (Žid 6,8).

Pri potulke prírodou som už zďaleka zbadala nádherný strom obťažkaný veľkými červenými jablkami. *Och, to je krása!* A potom som zdvihla červené jablčko, schuti zahryzla a... ale čo to! *Červík! Brrr!*

I my, kresťania, sme na prvý pohľad všetci Boží. Vyznávame, že veríme v Boha, že sa modlíme. A predsa, sme naozaj všetci skutoční kresťania? Viera kresťana, Božieho dieťaťa, je založená na odpustení hriechov a na istote spasenia, je založená na dôvere vo svojho milovaného Otecka. Zamyslime sa, či nežijeme len v akýchsi ilúziách pohodlného náboženstva, ktoré od nás nevyžaduje zmenu štýlu života a postojov... len trochu posediť v nedelu v lavici kostola a popočúvať pána farára.

Nepestujeme si aj my červov hriechu? Aké sú naše priority? Aký je náš životný štýl? Je pre nás autoritou Biblia – Božie slovo? Prijali sme Pána Ježiša do svojho srdca ako osobného Spasiteľa?

Pavel nás vyzýva: **„Prísne dbajte, ako obcujete, nie ako nemúdri, ale ako múdri“ (Ef 5,15).**

Treba sa nám všetkým, ktorí sa hlásime ku kresťanskej pravde, vážne zamyslieť nad našimi činmi, či sú v súlade so slovom Božím. Pán Ježiš použil na takúto situáciu podobenstvo o trní a bodliakoch. Pán Ježiš hovorí, že príde čas, keď ich vytnú a hodia do ohňa. Je to jasné slovo odsúdenia.

Majme na pamäti, že strom i človeka poznáme po ovoci a že z bodliakov nikdy nebude osoh.

Duch náboženstva je mimoriadne nebezpečný, lebo sa oblieka aj do pravdy Božej a tvári sa ako záchranca duše človeka. Uspáva a ubezpečuje, že viera (bez poslušnosti Bohu, bez Biblie a tej jedinej úzkej cesty s Pánom Ježišom) úplne stačí. A že tí kresťania, čo sú takí horliví a chodia s Bibliou a kážu evanjelium a žijú podľa Božieho slova, sú fanatici.

„Pamätajte na Lótovu ženu. Kto si hľadá zachovať život, stratí ho a kto ho stratí, zachová si ho“ (Lk 17,33).

*„Človek, pozri sa, čo to v tebe rastie,
možno je to kvet, možno sedé chrastie...
Opäť sa sem vráť.
veď Boh ťa má rád, svet sa zobudí...“*

Peter a Dagmar Mozolovci: Vianočná nádej

Danka Zubčáková

Čo nám priniesol Ježiš?

Židom 8,1-13

Jednou z najdôležitejších úloh veľkňaza v biblickej dobe bolo prinášanie obetí. Veľkňaz ako jediný mohol raz v roku vstúpiť v chráme do svätyne svätých, kde priniesol obeť za hriechy celého izraelského národa. Pre Židov to bol (a dodnes aj je) jeden z najdôležitejších dní v roku. Prinášať obete, to bola úloha židovských veľkňazov.

A čo hovorí pisateľ listu Židom o Veľkňazovi – Ježišovi Kristovi?

„Preto aj On musí mať niečo, čo by

priniesol.“ Čo nám teda priniesol Ježiš? Čo priniesol Ježiš do nášho života? Ako by sme to pomenovali, ako by sme to povedali ľuďom, s ktorými žijeme? Ako im môžeme povedať, čo Ježiš priniesol nám a čo môže priniesť im? Nie krv zvierat, ale Seba samého. A keď to „rozmeníme“ na drobné môže to vyzeráť aj takto:

- Schopnosť odpúšťať?!
- Milovať aj svojho nepriateľa?!
- Mať úsmev na tvári aj v ťažkostiach?!
- Prežívať pokoj aj počas nepokoja?!
- Hľadiť do budúcnosti s nádejou?!
- Myslieť viac na svojich blízkych ako na seba?!
- Zvládnuť každý problém s pokojom a rozvahou.

Čakali sme niečo iné, priali by sme si niečo iné? Stačí Mu to povedať.

Pretože toto všetko, ale aj omnoho viac nám priniesol a prináša Ježiš do nášho každodenného života, ak žijeme s Ním vo viere. Ak máme s Ním osobný vzťah. Ak Ho poznáme, ak Mu dôverujeme, ak sa s Ním rozprávame. Ak si Ho zamilujeme. On je taký Veľkňaz, ten nový Veľkňaz, ten správny Veľkňaz, ktorý prišiel od Otca nebeského do nášho trojrozmerného sveta.

To najcennejšie, čo nám priniesol, je zmierenie s Pánom Bohom a večný život s Ním. Ponúka ho všetkým. Nikoho neobišiel. Nikoho z nás. Jedine, čo sa nám môže stať je to, že my obídeme Jeho, že si Ho nevšimneme, keď vstupuje do nášho života, ak Mu nedôverujeme. A ON vstupuje a prechádza okolo nás každé ráno a každý večer, neustále. (ES 448)

Jozef Grexa

ODKAZY VEDENIA MoS

1 Drahé sestry a bratia. Po minulé roky bývalo zvykom, že v poslednom čísle nášho časopisu, na konci kalendárneho roka, budú bližšie a podrobnejšie informácie a plánovanej **výročnej konferencii nášho Modlitebného spoločenstva**. Celý minulý rok nám ukázal, že naše plány, aj tie najlepšie, sa môžu veľmi rýchlo ocitnúť v ruinách. Po zvážení a modlitbách sme sa rozhodli, že plánovaná jarná konferencia nebude. Modlíme sa za múdrosť a správne rozhodnutia do ďalších mesiacov.

Žehnám nám všetkým, aby sme vytrvali v modlitbách. Nedovoľme krízam, tlakom a diablovi, aby nás vzdialil od toho najpodstatnejšieho – od našej modlitebnej komôrky. Tam sa víťazí. Vieme, že náš boj nie je „*proti krvi a telu, ale proti duchovným mocnostiam*.“

Ostaňme verní a vytrvalí, nech sa v tomto čase skúšok oslávi Pán Ježiš Kristus cez našu vernosť, horlivosť a dôveru.

S úctou Stanislav Kocka

2 **Prihlášky, zmeny adries, či odhlásenia tých, ktorí už nie sú členmi**, hláste Ľuboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS ECAV najlepšie mailom (ecav@rankovce.sk), prípadne poštou na Cirkevný zbor ECAV, 04445 Rankovce.

3 S pomocou Pánovou sme pripravili požehnanú knihu: **Prečo prebudenie neprichádza** – (Leonard Ravenhill) – povzbudenie k modlitbám za prebudenie od požehnaného kresťanského

autora a kazateľa; 124 strán. 5,00€.

Objednávky vo ViViTe.

4 **Príspevky** (vo výške 7,- € na člena a 4,- € na nečlena/sympatizanta/odberateľa MoSta) treba posilať na náš účet: Modlitebné spoločenstvo ECAV, Palisády 46, 811 06 Bratislava 2; IBAN: SK31 0900 0000 0001 8266 7032. V prípade hromadných platieb treba poslať menoslov platiteľov Ľuboslavovi Beňovi.

5 Vďaka aj Vaším modlitbám je už **Tesná brána 2021** vypredaná. Prosíme Pána o požehnanie jej čitateľov.

6 Do Nového občianskeho roka 2021 **prajeme** všetkým našim členom i čitateľom tohto nášho MoSt-a **požehnanie** nášho nebeského Pána, aby sme všetci počas neho boli jasným svetlom tomuto svetu a slanou soľou tejto zemi!

Vydáva: Modlitebné spoločenstvo ECAV v SR; **Vedúci MoS:** Stanislav Kocka, CZ ECAV Košice, Mlynská 23, 040 01 Košice, stano.kocka@gmail.com; **Zostavil:** M. Lipták; ViViT s.r.o., Hviezdoslavova 18, 060 01 Kežmarok, tel/fax 052/452 5361, e-mail: vivit@vivit.sk
Grafická úprava: Jana Nemcová; **Tlač a spracovanie:** Alfaprint, Martin